

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 2
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 21 ЯНУАРИ 2025 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Галина Захарова – председател на
Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАЩИ Няма

На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен
секретар на Висшия съдебен съвет

Откриване на заседанието – 09.42 ч.

(влизат журналисти, правят снимки, след което напускат
залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добър ден, колеги!

Имаме необходимия кворум – 11 от членовете на
Съдийската колегия са налице. Откривам заседанието на
Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

Постъпили са предложения за включване на
допълнителни точки в днешния дневния ред за заседанието на

Съдийската колегия. От името на Комисията по атестирането и конкурсите кой ще докладва?

Госпожо Имова, Вие ли ще докладвате допълнителните точки и изобщо точките на КАК?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Предоставям правото на госпожа Дишева. Тя в момента изпълнява функциите като заместник на председателя на КАК, така че ѝ предоставям тази възможност.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Комисията по атестирането и конкурсите предлага да бъдат включени като допълнителни точки в днешния дневен ред точките от 12 до 14, които касаят периодично атестиране и атестиране за придобиване на статут на несменяемост на трима съдии.

Точка 15 е относно повишаване.

И точка 16 е произнасяне по молба от съдия Давид Сукалински за възстановяване на длъжност „съдия“ в Районен съд-Разлог. Той беше заместник-министър.

Считаме, че тези точки няма да затруднят много работата на Съдийската колегия, а особено последната точка е спешна.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Колеги, някой желае ли да се изкаже, да изрази становище? Няма. Режим на гласуване.

Който е „за“ включването на допълнителните точки в дневния ред, моля да гласува!

Всички сме „за“ – 11 гласа.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

12. Проект на решение за периодично атестиране на Росица Веселинова Чиркалева-Иванова – съдия в Административен съд-Хасково.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

13. Проект на решение за придобиване статут на несменяемост на Диана Иванова Асеникова-Лефтерова – съдия в Районен съд-Бургас.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

14. Проект на решение за периодично атестиране на Яна Дичева Атанасова-Митева – съдия в Районен съд-Бургас.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

15. Проект на решение за повишаване на Ивайло Красимиров Кънев – съдия в Районен съд-Айтос, на място в по-горен ранг „съдия в ОС“.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

16. Проект на решение по молба от Давид Любенов Сукалински за възстановяване на длъжност „съдия“ в Районен съд-Разлог, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ.

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Точка 1. Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: По точка 1 от дневния ред предстои изслушване на кандидати в процедурата за избор на административен ръководител – председател на Софийския градски съд. В тази процедура участваха двама кандидати – съдия Алексей Боянов Трифонов – изпълняващ към момента на подаване на заявлението длъжността „председател“ на Софийския градски съд, към настоящия момент съдия в Апелативен съд-София, както и съдия Руси Викторов Алексиев – заместник на административния ръководител – заместник-председател на Софийския градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, както и съдия Алексей Трифонов има този ранг.

Вчера във Висшия съдебен съвет постъпи заявление от съдия Алексей Трифонов, че се отказва от участие в процедурата, поради което, както постъпваме в подобни ситуации, следва да прекратим по отношение на него процедурата. Мисля, че това решение трябва да вземем преди евентуално пристъпване към изслушване на другия кандидат в процедурата.

Ако прецените, съдия Захарова, да докладвам данните за съдия Руси Алексиев или първо да се произнесем по евентуално прекратяване на участието на съдия Алексей Трифонов.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Предлагам да се произнесем първо по молбата на съдия Трифонов.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да. Още едно изречение. Доколкото той вече е възстановен като съдия в Апелативен съд-София на длъжност, която е заемал преди избора му за председател на Софийския градски съд, следва да постановим единствено прекратяване на процедурата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, желае ли някой да се изкаже? Не. Гласуваме тогава предложението проект на решение относно прекратяване на процедурата за участие на съдия Трифонов в избора на административен ръководител на Софийския градски съд.

Който е „за“, моля да гласува!

Всички единодушно – 11 гласа „за“.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Следва да включим диспозитив за обжалваемостта на това решение по общите правила на Глава десета от АПК, в 14-дневен срок пред 3-членен състав на Върховния административен съд.

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Софийски градски съд

Кандидати:

- Алексей Боянов Трифонов – съдия в Апелативен съд-София, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 37/08.10.2024 г., комплексна оценка „Много добра“*);

- Руси Викторов Алексиев – заместник на административния ръководител – заместник-председател на

Софийски градски съд, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/23.07.2024 г., комплексна оценка „Много добра“*)

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. ПРЕКРАТЯВА по отношение на Алексей Боянов Трифонов – съдия в Апелативен съд-София, процедурата за избор на административен ръководител – председател на Софийски градски съд, открита с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 37/14.11.2023 г., (обн. ДВ, бр. 96/17.11.2023 г.), поради отказ от участие в процедурата.

1.1.1. Решението по т. 1.1 може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Останалият след това наше решение единствен кандидат в процедурата – съдия Руси Викторов Алексиев, както казах, е заместник на административния ръководител, заместник-председател на Софийския градски съд. Той има ранг „съдия във ВКС и ВАС“. Същият е подал заявление за участие в процедурата. Комисията по атестирането и конкурсите е преценила, че той притежава необходимите професионални качества, включително след анализ на данните от последната атестация на съдията – той има комплексна оценка от атестирането „много добра“.

На свой ред Комисията по професионална етика към Съдийската колегия е преценила, че той има необходимите професионални качества за заемане на тази длъжност.

Към материалите са представени необходимите документи – заявление; съответните документи, удостоверяващи завършено юридическо образование, придобита специалност, кадрова справка; документи, удостоверяващи съответното психическо състояние на кандидата – това са изисквания по Наредбата.

Приложена е концепция за развитието на съда. Дадени са отговори на зададените въпроси от неправителствена организация, както и атестацията, за която споменах, е на Вашето внимание.

Софийският градски съд е провел Общо събрание на 27.11.2024 г. Протоколът от него е на нашето внимание. Двамата кандидати, които са участвали към онзи момент в процедурата, са изслушани на това общо събрание.

Ако съдия Алексиев се явява, считам, че от формална страна можем да пристъпим към неговото изслушване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Моля да поканите съдия Алексиев.

(Руси Алексиев влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добър ден, съдия Алексиев!

Съгласно нашия регламент имате възможност в рамките на до 20 минути да изложите пред нас основните акценти от Вашата концепция.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви, г-жо Захарова!

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, казвам се Руси Алексиев и вече 6 години съм заместник-председател и ръководител на Наказателно отделение на Софийския градски съд, където работя от близо 10 години. Съвместявайки административната и правораздавателната дейност, през 2023 г. успях да защита дисертационен труд за научна степен „доктор по право“ в Юридическия факултет на Софийския университет.

В рамките на професионалното ми развитие съм участвал в множество национални и международни обучения и семинари, някои от които са провеждани в страната, други – в чужбина, като Съединените американски щати, Испания, Белгия, Естония, Гърция и т.н.

Приех номинацията и се кандидатирах за административен ръководител на Софийския градски съд, първо, защото получих широка подкрепа и доверие на голяма част от колегите в съда, и второ, защото мисля, че особено през последните шест години натрупах богат административен опит като заместник-председател и ръководител на Наказателно отделение.

Имам енергията и решимостта да продължа политиката, която до момента административното ръководство на съда провеждаше, но най-вече да надградя и доразвия започнатото.

Няма да навлизам в детайли, тъй като в концепцията, която е качена на сайта на Висшия съдебен съвет, подробно съм изложил виждането си за работата на Софийския градски съд и аспектите, които искам и мога да подобря.

Основните ми цели, ако бъда избран за този пост, са повишаване на качеството и сročността на правораздаването;

подобряване на организацията и ефикасността на работата на съдиите и съдебните служители; подобряване на материалната база и повишаване на доверието на обществото в работата на съда. За изпълнение на тези цели ще заложа на качества като професионализъм, обективност, добросъвестност, енергия и позитивизъм, запазвайки добрите практики, наложени до момента от предишните ръководства на Софийския градски съд.

За тези шест години, в които съм заместник-председател на Софийския градски съд и ръководител на Наказателно отделение, се сблъсках с множество и разнообразни казуси, които, според мен, а и по мнението на много от колегите, разреших успешно. През цялото това време успях да съчетавам административната, правораздавателната и научната дейност, без това да доведе до намаляване на качеството на работата ми. В случаите, когато изпълнявах по заместване длъжността „председател“ на Софийския градски съд, формирах ясна представа не само за длъжността, обема и същността на задълженията, но и за голямата отговорност и специфични умения, необходими за изпълнението на тази длъжност. Това ми дава увереност, че като административен ръководител бих се справил успешно.

Като основен приоритет на работата ми, ако бъда избран за председател на Софийския градски съд, ще бъде утвърждаването на съдийското самоуправление, което към настоящия момент не намира достатъчно проявление. Както винаги досега, моята врата ще бъде винаги отворена не само в преносен, а и в буквален смисъл, за което колегите знаят, че е така. Готов съм да изслушвам колегите и да взимам предвид мнението им по въпросите, които касаят управлението на съда.

Мисля, че както в Наказателното отделение постигнахме добра организация и чудесен климат сред колегите, това може да бъде постигнато и в останалите отделения. Както вече заявих, желанието и амбицията ми е да управлявам, ако бъда избран за тази длъжност, и да осъществявам правомощието на председател на съда заедно, съвместно с Общото събрание на съдиите от него. Ако по някаква причина, разбира се, Общото събрание не прояви желание за упражняване на законно делегираните му права за управление, респективно няма възможност или не пожелае да управлява съвместно с председателя, за мен не е проблем да поема отговорността и самостоятелно да разреши съответния въпрос. При всички случаи обаче смятам да търся партньорството и участието на съдиите – дали чрез форма на общо събрание, дали чрез общи събрания на отделенията, при управлението на съда. Разбира се, най-вероятно ще допускам и грешки – няма безгрешни и или съвършени, но с течение на времето и натрупването на опит и рутина и като председател на съд, те неминуемо ще намаляват все повече и повече.

Съдът е единен организъм. Като такъв, за да функционира правилно, трябва да има сплотен екип от хора, които гледат в една посока. Ще търся мнението на съдиите от всяко едно отделение и при избора ми на заместници. Разбира се, крайното решение ще бъде мое, но държа да чуя от колегите и да им дам възможност ясно да артикулират с кого биха работили най-добре. При избора на мои заместници и ръководители на отделенията ще заложа на авторитетни, диалогични и енергични съдии от Софийския градски съд, които се ползват с доверието на по-голямата част от съдиите.

Няма да се спирам на конкретни цифри, които може да прочетете в концепцията ми, но няма съмнение, че Софийският градски съд е най-натовареният окръжен съд в страната. Съдиите и съдебните служители работят на ръба на изтощението. Към този момент като най-бърза и ефективна мярка за подпомагане на колегите виждам увеличаване на щата на съдебните помощници. Същевременно за преодоляване на неравномерността на натоварване в самите отделения би могло да способства и нулиране на бройката на дела в ЕИСС на съдиите от всички отделения, което се извършва не всяка година, както досега, а на по-дълъг период от две или три години. Това би дало по-справедлива и обективна картина на натоварването на всеки един от тях, респективно би намалило и неравномерността на разпределение вътре в самите отделения.

С вътрешен за съда акт трябва да се регламентира и командироването на съдии и критериите за това. Необходими са още усилия за попълване на свободните щатни бройки с мотивирани, квалифицирани специалисти, най-вече при съдебните секретари.

В заключение бих искал още веднъж да кажа, че оценявам високо досегашната съвместна работа както със съдия Трифонов, така и с останалата част на административното ръководство на Софийския градски съд. Всички ние постигнахме много. Кандидатирането ми за длъжността „председател“ на Софийския градски съд е мотивирано най-вече от това, че имам желанието и енергията да продължа започнатото и да доразвия добрите практики, които бяха наложени в съда.

Благодаря Ви за вниманието! Готов съм да отговарям на въпросите Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря!

Колеги, въпроси към съдия Алексиев?

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Съдия Алексиев, аз имам няколко въпроса. Как предпочитате – да ги задавам един по един, или наведнъж да Ви задам всичките?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Ако е удобно, г-жо Марчева, един по един, за да не забравя нещо или да изпусна, което не бих желал.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Добре. Започвам с първия въпрос. Дали сте запознат с натовареността на останалите отделения, извън това, което Вие ръководите – Наказателно отделение? И ако сте запознат, какви мерки бихте предприел, за да се справите с натовареността, в частност с тази във Въззивното отделение?

След това имам още един въпрос в тази връзка, но нека първо да отговорите на този.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, запознат съм. Нека първо да отбележа, че съгласно анализа на натовареността на съдилищата в Република България, който Вие, Съдийската колегия, извършвате, за 2023 г. е видно, че Софийският градски съд се произнася по около 40% от делата на всички окръжни съдилища. Това, разбира се, го определя като най-високо натоварения – поне по мое мнение и съобразно цифрите, които са посочени в анализа. Голяма част от това натоварване се поема от колегите от гражданските и от Търговско отделение. Най-високото натоварване на съдиите съобразно и цифрите в този анализ като най-обективен показател, се пада именно на колегите от гражданските и Търговско отделения. Ако не се лъжа (анализът е до мен, но да не ровя в него), цифрата беше около 18.3 броя дела, което е два пъти повече от това, което е средното за окръжните съдилища, което беше девет и малко.

Съответно в гражданските и търговските отделения на Софийския градски съд са разгледани над около 33 000 дела за 2023 г., което от своя страна формира 46% от всички граждански дела, които се гледат от окръжните съдилища в страната. Смятам, че това натоварване, разговорно казано, но и буквално, и човешко, сравнимо с натоварването на колегите от Наказателно отделение, то е по-голямо. И защо смятам така? Ще се обоснова с някои цифри отново от възможно най-обективните източници, а именно от предоставените статистически данни от съдилищата. Оказва се, че натоварването по отношение на наказателните дела в Софийския градски съд формално е по-голямо като бройка от това на колегите от гражданските и търговските съдилища. Разгледано в дълбочина обаче, е видно, че 40% от натоварването на колегите от гражданските, и в частност въззивните граждански дела се дължат на именно въззивни граждански дела, а на въззивните частни граждански дела се падат 24%. Съответно при Наказателно отделение същинската, особено натоварваща форма на натовареност на съдиите, която е в първоинстанционните дела, е доста по-малък процент, а именно – наказателни дела от общ характер е 9%. Голямата бройка се формира най-вече от частни наказателни дела първа и втора инстанция, които съвместно правят 77%. Поради това натоварването във въззивните и гражданските отделения на Софийския градски съд, по мое мнение, а и както показва статистиката, е изключително голямо и е необходимо да се предприемат мерки, доколкото те ще спадат както в правомощията на административния ръководител на съда, така и такива, които не попадат в тях, но могат да бъдат инициирани.

За мен най-удачните мерки не са тези, които са се предприемали традиционно до момента, тъй като смятам, че те

изчерпват своя потенциал за действие. Мярката, която досега беше предприемана и която имаше своето оправдание, а и ще продължи да има своето оправдание, това е традиционният метод за справяне с натовареността – увеличаване на щата за магистратски длъжности. Този способ обаче, съотнесен към спецификата на дейността на Софийския градски съд, към настоящия момент има, разбира се, потенциал, но не толкова голям, че да я преодолее изцяло. Това се възпрепятства както от материалната база, или по-скоро от липсата на такава, ограничението на съдебните зали, така и поради една проста причина, за която всички Вие много добре знаете и всички ние, убеден съм, че и Вие, но ние... (Не се чува.), а именно нескончаемите, но за сметка на това рядко обявявани конкурси. Така че попълването на щата чрез обявяване по конкурс не би довело до незабавна или поне в близък план намаляемост на натоварването на колегите.

Мярка, която доведе до такава реално, това беше законодателна промяна в чл. 115 от ГПК, когато застрахователните обезщетения бяха извадени от компетентността на Градския съд и бяха разпръснати по другите съдилища. Считам, че тази мярка, ако продължи и в бъдеще, т.е. със законодателни промени, има огромен потенциал да намали не палиативно, а в един съществено дълъг период натоварването на колегите.

Облекчаване на съдебните процедури за гражданите ще осигури необходимата бързина при решаване освен това и на съдебните спорове. Процесуалните закони, които могат да бъдат променени, са, освен ГПК, това е – с голяма надежда гледам, разбира се, и към нормативните актове, които следва да бъдат приети, за въвеждане отново след отмяната от Конституционния съд и на Закона за медиацията. Също така, ако се промени малко

още и в ГПК на частта за частните жалби по граждански и търговски дела. Смятам, че това е една мярка, която би довела до съществено и не палиативно, а в дългосрочен план намаление на натовареността.

Това, което зависи от мен, ако бъде избран от Вас за председател на съда, обаче е друга мярка и това е един от акцентите ми в концепцията, а именно – увеличаване на щата на съдебните помощници. Натовареността на съдията произтича главно от многото дела, за които се изисква естествено и време да се разгледат, да се проучат и да се произнесат по тях. В тази връзка дейността на съдебните помощници би била незаменима, тъй като би облекчила значително освен натовареността, а и времето за разглеждане на правните спорове, които не се отличават с фактическа и правна сложност. Така че съдебните помощници, по мое мнение, биха били един сравнително лесно достижим и ефективен начин за намаляване на натовареността на колегите.

Това е по въпроса за натовареността и за мерките, които, ако евентуално ми бъде гласувано доверие от Съдийската колегия, бих предприел като председател на съда.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да продължа в тази връзка. Понеже сте ръководител на Наказателно отделение, както казахте, не знам дали сте разбрал от Вашите колеги за проблема, който би могъл да бъде изключително сериозен, ако парламентът приеме Закона за личния фалит. Имам предвид, че делата за несъстоятелност – не бихме могли да прогнозираме, разбира се, колко биха били, – но ако приемем, че на Софийския районен съд заповедните дела, които за парични вземания, за различен вид парични задължения, най-вече свързани със задълженията по потребителски договори – те са 40 000, а дори и 2000 да бъдат

делата за личен фалит, образувани в рамките на Софийския градски съд, това означава едно двойно увеличение на делата в Търговско отделение. Ако бъдете избран за председател, това би било доста сериозен проблем, пред който ще се изправите. Не знам дали сте мислил, но все пак първото нещо, което Ви хрумва сега – какво би било, какво бихте предприел? Имахме среща с останалата част от ръководството на Софийския градски съд, на която се изказаха различни предположения, не знам дали сте ги коментирал с колегите.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Коментирал съм с колегите съдии този въпрос, тъй като разбираемо той ги вълнува особено. Като казвам „колегите съдии“, имам предвид колегите в Търговско отделение. Знаете, че гражданските дела, които касаят такава чувствителна материя, ще изискват изключително много усилия, свързани с приложението на нововъведено законодателство и съответно време за това. Аз съм дори малко по-голям песимист от Вас, госпожо Марчева, и че от тези 40 000 дела, които се гледат всяка година от Софийския районен съд, и които по принцип касаят производства, свързани с лица, които в голямата си част са платежоспособни, поне 5000 биха се паднали, като неплатежоспособни, ако се приеме този закон в този му вид, на Софийския градски съд. Това би било непосилно за колегите в Софийския градски съд. Категорично го казвам. Няма как – в Търговско отделение в момента са 26 колеги, няма как 26 колеги, дори да ги разпределим и на другите отделения, т.е. да направим общо събрание и да разпределим отново материята по отделения, в първоинстанционно са 29 в момента, без брачните съдии, няма как тези колеги да се справят с такъв наплив. Това е ясно за всеки.

Това, което в момента ми хрумва, е единствено, че следва да се депозират становища, подкрепени с тези цифри, във вече работещия парламент, за да може да се избегне приемането на закона в този му вид. В противен случай съдът ще блокира работата. И ако това се изтъкне пред законодателя – че когато съдът блокира работата в един толкова важен нормативен акт, който е и част, както знаем всички, от условията за изплащане на пари на Република България по Плана за възстановяване, това ще рефлектира неминуемо отново към законодателя, няма да остане този проблем в съда, се надявам да доведе до разумност в парламента и в колегите юристи, които са там, за да може да не се приема в този вид законът. Ще се повтори и потрета, но в този му вид законът би бил непосилен, не е възможно да се осъществи правораздаване особено качествено в такъв обем.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: И последен въпрос засега. Бих искала да Ви задам един не особено приятен въпрос, но сме длъжни да го изчистим като отговор.

В социалните мрежи имаше преди няколко месеца твърдения, че познавате Мартин Божанов – с прякор „Нотариуса“, и дори той по някакъв начин бил способствал за Вашето кариерно развитие. Бих искала да попитам, понеже, разбира се, отрицателен факт е трудно да се докаже, може би заради това ще Ви задам въпроса – разглеждал ли сте дела, свързани с Мартин Божанов, наречен „Нотариуса“, или хора, които са от неговото отражение? И съответно, ако, разбира се, си спомняте дали сте гледал, какъв е резултатът?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Ще си позволя да започна малко по-отначало. Първо, категорично заявявам – не познавам и никога не съм имал досег с починалия Мартин Божанов с прякор „Нотариуса“,

по никакъв повод, лично или опосредено. В случая аз съм поставен в една ситуация, в която всъщност и доста колеги са били поставяни – някой някъде да каже, че, както се изразява Бърtrand Ръсел (всички знаем за тази негова прекрасна теория) – в елипса около Слънцето обикаля един порцеланов, толкова малък, че никакъв перископ не може да го забележи, и напълно черен, така че да не отразява никаква светлина, чайник някъде между Земята и Марс, и аз сега трябва да докажа, че това не е истина. Няма как да стане. Всички Вие сте прекрасни юристи. Както казахте, госпожо Марчева, отрицателен факт не мога да го докажа, но не намирам за удачно, когато се появи някаква такава инсинуация и постави не пред факти, а пред твърдения или внушения определен магистрат – в случая мен, тежестта на доказване се прехвърля върху него. Нека този, който изказва тези инсинуации, да посочи поне някакъв факт, срещу който да е възможна защита. Повтарям и няма да ми втръсне да го повтарям – не познавам, не съм имал досег и никога не съм имал каквото и да е общо с въпросния човек. Никаква представа нямам как името ми е попаднало в такъв аспект в медийното или в публичното пространство.

Относно дела. Никога като съдия в своята правораздавателна дейност не съм разглеждал дело, свързано с това лице. Тъй като преди да стана съдия, съм бил прокурор, никога като прокурор не съм се занимавал с преписка или дело по някакъв начин пряко или косвено, свързани с него. Впрочем, ако позволите, взел съм разрешение, тъй като сега ще кажа нещо, което е класифицирана информация. Вие, като членове на Съдийската колегия, по силата на чл. 39, ал. 3 или ал. 4, т. 3, ако не се лъжа, от Закона за защита на класифицираната информация имате достъп до тази информация, но не знам дали трябва да... (Чува се: Трябва

да закрием мониторите.) За отговора на този въпрос, ако прецените, ще моля да ги закрийте, ако не, аз пак ще го кажа, с ясното съзнание, че общественият интерес надделява над защитата на тази класифицирана информация, но все пак, за да спазим закона, би било редно. Аз държа да дам отговор на този въпрос.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това е свързано с познанството Ви с Нотариуса?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Не, както казах, никога не съм го познавал.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Защото г-жа Марчева това Ви попита дали сте се познавал.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Не, това е свързано с дела разглеждани, в една специфична материя.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Вижте, тук трябва много внимателно да се подходи. Ако смятате да съобщавате на Висшия съдебен съвет каквато и да е информация, ние ще закрием заседанието.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, смятам и държа, за да мога да изчистя името си.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Желаете да съобщите... (Прекъсната, чува се: класифицирана информация...)

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Класифицирана информация, да.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Тъй като съдия Алексиев спомена, че информацията, която желае да сподели с членовете на Съдийската колегия, е класифицирана, аз смятам, че заседанието трябва да бъде закрито в тази му част.

Съдия Алексиев, Вие желаете, държите да споделите тази информация.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, държа да споделя тази информация.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Закривам заседанието.

(камерите са изключени)

(камерите са включени)

РУСИ АЛЕКСИЕВ: В обобщение. В отговор на въпроса на госпожа Марчева ще кажа, че от 2012 г. в закрития Специализиран наказателен съд, а от 2023 г. в Софийския градски съд, както и съобразно регистрите на Софийския градски съд от 2014 г. насам няма нито едно депозирано искане за приложение на специални разузнавателни средства спрямо лицето, за което попита госпожа Марчева, като единственото изключение от това е краят на 2023 г., когато аз съм сезиран с две искания и двете искания са получили разрешение от мен, т.е. разрешил съм приложението на специални разузнавателни средства спрямо него, на два пъти.

Това е като обобщение на казаното без подробностите, които, по мое мнение, касателно материалноправни състави, срокове, имена, касаят закритата част на заседанието. Разбира се, готов съм да отговарям на всякакви други допълнителни въпроси, включително и в тази връзка.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме, колеги. Въпроси?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Може ли?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, г-н Магдалинчев!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Алексиев, в качеството Ви на кандидат за административен ръководител на Софийския градски съд аз имам към Вас два въпроса.

Първо, в това Ви качество какво Ви е мнението по отношение на проблема със Съдебната палата... (Не се чува.), липсата на достатъчно кабинети за съдиите? Това е интересен въпрос, който много отдавна стои на вниманието на всички.

И вторият ми въпрос. Софийският градски съд има изключителна компетентност по някои дела, които не са на подсъдност в други съдилища в страната. Може би това е една от причините да бъде концентрирано вниманието на обществеността към делата, разглеждани от Софийския градски съд, особени тези с висок обществен интерес, което е и вероятно една от съществените причини за непрекъснатите медийни атаки срещу съдиите от съда. В тази връзка в качеството Ви, в което сте пред нас сега, питам: Какво считате, че следва да прави и да съблюдава един председател на Софийския градски съд, за да запази независимостта и авторитета на съдиите и на съда като цяло? Считате ли, че в такива случаи съдът следва да обяснява на достъпен език постановените съдебни актове?

Това бяха моите въпроси.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви, колега Магдалинчев!

По първия въпрос – за залите и за Съдебната палата. Изключително голям проблем е този, който Вие посочихте. Към настоящия момент той може да намери палиативно решение, което няма да е дълготрайно, но поне ще облекчи сегашното състояние. Има и по-дългосрочна перспектива, която аз виждам, за която съм говорил в концепцията си, но едно по едно.

На първо място. Недостигът на залите действително е изключително сериозен проблем дотолкова, доколкото според една от справките, направени в тази връзка от нашето деловодство, се установява, че за периода от 01.01.2023 г. до 15.11.2024 г. Въззивно

гражданско отделение са провели 12 300 броя съдебни заседания. За същия период Първо гражданско отделение са провели близо 10 000 съдебни заседания. Тук дори не включвам наказателните заседания, тъй като проблемът със залите е предимно в Гражданското отделение. Софийският градски съд разполага в момента с около 6 зали, като благодарение на чудесното ни сътрудничество с колегите от Апелативен, Военно-апелативен и Апелативен съд, както и благодарение на г-жа Захарова, която е предоставила зали на Софийския градски съд за ползване, уплътняваме максимално предоставените шест зали, но те са явно крайно недостатъчни. Има обаче 8 зали, една от които е много малка – тя се използва единствено за изслушване, за разпит на свидетели пред съдия, които се намират в Съдебната палата, която е на ул. „Черковна“ № 90. В този смисъл смятам, ако бъде избран за председател на съда, да възложи на заместник-председателите на отделенията да съставят график за заседанията на съставите там по начина, по който това е направено в Наказателно отделение, а доколкото знам, от м. октомври 2019 г. съществува и в Гражданско отделение такъв график. Примерно казано, съставите от 1 до 15 заседават от 1-ва до 15-а дата; четните състави – на четна дата, нечетните състави – на нечетна дата; съставите от 16 нататък – втората половина на месеца, четните състави – на четна, нечетните – на нечетна. Тези колеги, които искат да насрочат извънредни заседания, в този случай ще могат да ползват залите на ул. „Черковна“ № 90. По този начин смятам, че би се облекчило положението със залите в краткосрочен план. Също така съставянето на графика би довело до по-голяма яснота коя зала кога е заета, така че да може да се предвиди и публичната съдопроизводствена дейност на съдиите.

Като по-дългосрочни мерки, от една страна, съм очертал нещо, което няма да е прецедент – ако се замени съдебната сграда на ул. „Черковна“ № 90 с една много по-близкостояща до Съдебната палата сграда, а именно тази на Музея на МВР, която е на ул. „Лавеле“ – точно срещу гърба на Съдебната палата, на 5 метра от нея буквално, с един, мога да кажа, козметичен или не толкова козметичен ремонт, но който би отнел не повече от година, биха се отворили нови зали и кабинети в тази сграда. В по-дългосрочен план, разбира се, ако се прецени за удачно – аз мисля, че има смисъл, може да се възложи проектиране и надграждане на тази сграда, така че тя да бъде архитектурно и функционално обособена като продължение на Съдебната палата, с която да бъде свързана с една „топла“ връзка над ул. „Лавеле“, което определено би спомогнало не само за Софийския градски съд, а и за всички останали съдебни органи, които се намират в Съдебната палата към момента, тъй като те ще разполагат с повече зали.

Друга от мерките, която би допринесла за намаляване на интензитета на проблема със залите, също е дългосрочна, но не толкова, колкото тази, която току-що споделих, и също е, според мен, в разумна степен на увереност от моя страна, осъществима. Ако се проведе обсъждане сред колегите, както и в Министерството на правосъдието, като орган, който има законодателна инициатива, в насока намаляване публичността на някаква част от дейността на колегите от Въззивно гражданско отделение, защото всички знаем, че с новия ГПК събирането на доказателства, т.е. истинският, същинският съдебен процес, в който се провежда съдебно следствие и се събират доказателства, се концентрира в първата фаза, т.е. първоинстанционната фаза на гражданските дела, и в огромната си част въззивните дела всъщност са дела по правото,

не по фактите – там не се събират доказателства, т.е. залите не са толкова необходими, и ако се направи, съгласувано с Министерството на правосъдието, предложение до законодателя въззивните дела със съгласието на страните да се провеждат в закрито съдебно заседание, което, пак ще кажа, по мое мнение не е съществен проблем, а когато няма такова съгласие на страните и се налага извънредно провеждане на открито, нека то бъде така, това също би намалило в голяма част натоварването на колегите с недостига на зали.

По втория Ви въпрос. Да, както и преди малко се изясни, много от колегите, включително и аз, сме потърпевши от различни инсинуации и опити за въздействие по нерегламентирани начини включително и чрез медии и публикации. Така че независимостта на съдиите трябва да се брани и да се отстоява. Принципно тя е гарантирана и уредена от закона. Отношение към независимостта на съдиите имат освен нашите вътрешни актове, а има и Харта на съдиите, която е приета 2020 г. от Консултативния съвет на европейските съдии, както и стандарти за независимост на съдебната власт, които Вице, Висшият съдебен съвет, сте изготвили въз основа на закрепените в тези стандарти източници. Преди всичко обаче независимостта е вътрешно състояние. Никой нищо не може да осигури и гарантира независимост на когото и да е ако той самият не се усеща независим. Прав сте, че в Софийски градски съд се разглеждат множество значими дела със силен обществен интерес по тях и независимостта на всеки един от съдиите може да бъде уязвена в този смисъл. Ако стане съдия от Софийски градски съд обект на злонамерена и неоснователна атака от страна на медия, отделна личност или отделни личности, или по какъвто и да е друг начин, без каквото и да е колебание ще предприема

самостоятелно или съгласувано със Съдийската колегия на ВСС институционални мерки за защита на конкретния съдия от това посегателство срещу правото му да осъществява правораздавателност и дейност независимо от всичко друго освен от закона, вътрешното си убеждение и доказателствата по делото му. С оглед многообразието на житейските ситуации и различните възможни форми на посегателство спрямо независимостта на съдиите не би могло да се изброят изчерпателно тези институционални действия, които бих предприел, но при всички случаи една съществена част от тях ще са: бърза реакция чрез становище или изявление на официалния сайт на съда, становище или изявление до медии, инициране на институционална подкрепа от съда включително и чрез Вас (Съдийската колегия), както и съвместно с други съдебни органи или професионални и/или обществени организации, при необходимост и съгласувани действия с компетентните държавни структури като МВР, Главна дирекция „Охрана на съдебната власт“ и прочие. Това без колебание бих го предприел, за да защитя независимостта на всеки един колега, който бива неоснователно нападнат и атакуван.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Идея, която Вие лансирахте, за закритите заседания и ... състави поради това, че там проблемът е повече чисто правен, доказателствата, които трябва да са събрани са събрани на първата инстанция. Има доста отрицателни становища, защото имаше един период от време, когато аз го поставих този въпрос пред ... (не се разбира думата) ... по същите съображения, които Вие изложихте. Истината беше, че се постави въпросът, тогава се постави въпросът - как ще бъде заседанието, публичността как ще се осъществява? И отделно от това, не забравяйте, че адвокатите имат свои интереси. Провеждането на

делото в закрито заседание означава, че няма да се ангажира адвокат и оттам нещата трудно могат да се реализират, иска се силна воля на законодателя. Имайте го предвид това нещо.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Колега Магдалинчев, благодаря Ви. Имам го предвид, но в крайна сметка правораздаването е в интерес на хората, а не на някои съсловни или професионални организации и ако ние успеем да гарантираме публичност, прозрачност и обективност на това правораздаване дори в закрити заседания, и същевременно успеем да намалим разходите на гражданите и разхода на време, смятам че ще постигнем целта на закона за едно справедливо и бързо, или поне сравнително бързо правораздаване, но наистина това е въпрос, който подлежи на много внимателна преценка. Това е просто една идея, която смятам, че би довела до този резултат, за който всички се борим, а именно намаляване на натиска върху недостига на зали, която идея подлежи на много внимателно обсъждане и ако се окаже адекватна - добре, ако не се окаже адекватна ще търсим други действия.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: И не само на зали, време, спестява се време и ресурси.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Здравейте, съдия Алексиев.

Аз имам няколко въпроса, но понеже, доколкото разбрах е въведена темата за използване на залите, искам да Ви попитам залите ползват ли се следобед?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, госпожо Керелска, използват се до 10 и половина – 11 вечерта понякога. Един пример ще дам. (Намесва се Олга Керелска без микрофон, не се чува) Не, вечерта. До 22.30 – 23 ч. понякога вечерта. Това се случва не само по наказателни дела. Това се случва и по много граждански дела, най-

вече брачни. Колегите от Брачно отделение заседават следобедно време в залите и понякога заседанията, които по обективни причини са изключително напрегнати и с чувствителна тематика, продължават действително наистина до 10 и половина - 11 вечерта. Обикновено си тръгвам от съда към 19.30 - 20 ч. и то не защото искам, а защото трябва да обърна внимание и на семейството си, иначе бих останал и до по-късно. Често, не спорадично, често, когато съм си тръгвал, колегите от Брачното отделение още заседават.

Отделно поради недостига на зали те са разделени на тъй наречените, на професионален жаргон казано от нас, „половинки“. Едни състави заседават до 12 и половина, други състави заседават от 13 часа нататък. Иначе няма как да се справим ако не се използват целодневно залите. Така че - да, капацитетът на залите е оползотворен максимално пълно, използваме ги сутринта от 9 часа, да не е 8, но от 9 часа до 7 - 7 и половина, а понякога и до по-късно.

Резервът, за който говорих, се намира в наличието на зали в Съдебната палата, която е на ул. „Черковна“ № 90, която бе дадена за стопанисване на Софийски градски съд. Ясно за всички ни е, че това определено е нежелан вариант и е свързан със значителни неудобства от чисто технически и логистичен характер, но смятам, че когато има добра организация, каквато, смея да твърдя, е създадена поне с наличните ни ресурси - имаме 3 служебни автомобили и един бус за превозване на колеги, на деловодство, на съдебни секретари до Съдебната палата на ул. „Черковна“ 90 и когато има нужда от извънредни заседания, които няма физически как да се поберат в залите на Съдебната палата, това е вариант, който има потенциал и който трябва да се използва

независимо от неудобствата, които ще бъдат създадени на нас колегите. Това е в краткосрочен план разрешението, което е реалистично.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Зададох Ви този въпрос, защото аз имам доста професионално време, прекарано в Съдебната палата, и моето впечатление е, че следобед залите не се използват по най-добрия начин, и всички. Затова Ви зададох този въпрос. Ако нещата са се променили, да, това би било добър знак, че се търси някакъв начин за уплътняване използването на залите, но моят спомен, вярно минаха 7 години вече, от преди 7 години е точно такъв, че следобед залите пустеят в масовия случай.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Колега Керелска, когато станах заместник-председател на този съд щатната му численост наброяваше с една трета по-малко от сегашната. Много се промениха нещата в последните 6 години, може би и от преди това. Категоричен съм, че залите, които се използват от Софийски градски съд и някои от тях са предоставени от другите органи на съдебната власт, както вече споменах от софийските военно-апелативни съдии или от Софийския военен съд, те ни предоставят тези зали и дори ако има натоварване в тях на самите съдилища, в момента, в който свършат, имаме уговорка те да ни съобщават и ние там да преместваме колеги, които чакат за зала. Може би, ако сте виждали зали, които не се ползват от Софийски градски съд положението е такова каквото го обяснихте, но залите, които се използват от Софийски градски съд са максимално и плътно уплътнени. Практика е да се изчакват колеги съдии да влязат в залите. За съжаление такава е реалността.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да си задам и другите въпроси.

Следващият ми въпрос е свързан с този, по който говорихме досега. Във връзка с изготвяне на множество етични становища по конкретен повод, свързан с работата на Съдийска колегия, на съдии от Софийски градски съд, в Комисията по професионална етика се установи, че има много съдии по отношение на работата на които е изплатено обезщетение за забавено правосъдие. При анализ на причините за тези забави се установи, че в крайна сметка забавите идват не от бавното изписване на мотивите, а от насрочването на делата, които се насрочват през много голям период от време. Говорим в най-добрия случай 5 месеца като това е може би било някакво изключение, в повечето случаи просрочването беше след 6 и повече месеци, а имаше един случай на едно дело, което е приключило само в едно съдебно заседание, но въпреки всичко е изплатено обезщетение за забавено правосъдие и то е заради това, защото първото и единствено заседание по делото беше проведено след 1 година. В тази връзка искам да Ви питам запознати ли сте с този проблем и изобщо виждате ли изход, с оглед на това, което говорихме досега? Става въпрос за съдии от Гражданска колегия. Става въпрос за колеги, които работят както в първоинстанционни, така и във въззивни състави, поне аз не си спомням да е имало някаква информация, че те са само от първоинстанционните или само от въззивните състави. Но това беше действително много фрапиращо, разбира те ли?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Разбирам, колега Керелска, права сте, има такива случаи - драстични забавяния при насрочване на дела от 1 (една) дори и повече години и това не е, както казахте сама, от недобросъвестно изпълнение на професионалните задължения на колегите съдии, а е единствено от липсата на зали.

Този въпрос, като продължение на коментирания преди малко, ще си позволя пак да припомня, смятам да разреши първо с уплътняване и повишаване ефективността на съдебните заседания. Тази проблематика касае най-вече колегите от гражданско отделение, въззивни състави, там се наблюдават такива забавяния по обективни причини. На първо време моите наблюдения са, че има колеги от гражданско отделение, въззивни състави, които заседават 3-4 пъти месечно, има и такива, които заседават веднъж-два пъти месечно, всъщност веднъж не, но 2 пъти месечно. Ако се намери необходимият баланс между броя на съдебни и заседателни дни, които да не възпрепятстват същевременно изписването на делата, защото човек може и всеки ден да заседава, но кога ще работи тогава по изписване на делата(?), чрез възлагане на заместник-председателя и ръководител на гражданско отделение, който е или който ще бъде, на анализ в тази връзка кои състави не заседават толкова колкото останалите и с пренасяне на извънредните заседания, за които няма възможност да се провеждат в Съдебната палата на бул. „Витоша“ № 2, в Съдебната палата на ул. „Черковна“ № 90, смятам че донякъде би се разрешил този проблем и биха се избегнали тези драстични забавяния. Всичко това е въпрос на добра организация и ефективност, която по никакъв начин няма да увеличи залите, но ще помогне да се намалят тези забавяния. Още в първите ми дни, ако ми гласувате доверие и ме изберете за председател, аз ще възложа на колегите анализ в тази връзка на съдебните ... (не се чува думата) и на всеки състав, за да се види кои от съставите не уплътняват достатъчно заседателните си дни и ако има такива съответно да ги уплътнят. Ако има състави, които заседават повече от дните, в които имат определени заседателни дни, съответно, за да не заемат зали на

тези, които са по график, те ще бъдат пренасочени към залите на ул. „Черковна“ № 90.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Доколкото разбирам, Вие сте предоставили на съставите съвсем самостоятелно и без контрол да преценяват по колко пъти в месеца ще заседават. Според мен това е абсолютно недопустимо и няма какво да взимате мерки за уплътняване в този смисъл, в който Вие говорихте, а според мен по-скоро трябва да се наложи единен стандарт по отношение на всички състави. Това е нормалното и примерно така стоят нещата, пак по мой спомен ще кажа, във ВКС по отношение на заседанията по допустимост, които са закрити заседания. Там има стандарт, към който всички състави се стремят.

Това е едно на ръка, но според мен е не само обективна причината да има такова отлагане във времето в течение на много месеци, даже има случаи на година, както стана ясно и преди малко. Лично аз считам, че колегите по този начин контролират и бройката на делата, които им излизат за писане, защото, пак Ви казвам, констатацията, която направихме, тя не е за забавяне при изписване на мотивите, което е обичайното явление, а в насрочването на делата.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Колега Керелска, ще си позволя едно уточнение. Не приемам упрека, че съм предоставил свобода на съдиите. Затова се кандидатирам за председател на Софийски градски съд, за да мога да пренеса добрите практики, които съществуват в Наказателно отделение, там където е възможно и в другите отделения. Аз не отговарям в момента за съдебните състави на въззивно отделение и Гражданско отделение. Моля, отчетете го! Тоест, аз съм в момента заместник-председател и

ръководител на Наказателно отделение. Имате ли критики към заседанията на Наказателно отделение? Вярвам нямате!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колега, ние сме в сферата на задаване на въпроси. Действително аз може би си позволих едно оценъчно разсъждение, но то беше във връзка с въпроса, който Ви зададох. И по принцип въпросите би трябвало да ги задаваме ние, не го казвам това от позицията на силата, но не приемам начина на водене на дискусия по начина, по който се опитахте преди малко да го направите.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Разбирам Ви и се извинявам ако съм Ви засегнал, но не това е същността на въпроса. Въпросът е, че не изразявам съгласие, че е предоставена свобода на всеки съдия да заседава кой както иска. Има графици, които може би не са..., не може би, със сигурност не са най-оптималните. В Наказателно отделение са най-оптималните, по мое виждане, там няма такива забавяния на дела. Следва да се отчете обективният факт, че въззивните граждански производства са и доста повече, но както вече нееднократно споменах – една от причините да се кандидатирам за тази длъжност „председател“ на съда е действително добрите практики, които намирам, че съществуват в Наказателно отделение да бъдат пренесени в другите, включително и в тази насока.

В отговор на колегата Магдалинчев изясних, че се нуждая от информация, която да е обективна и която може да ми бъде предоставена от ръководителя на съответното отделение - дали графикът, който там е създаден е оптимален и дали се спазва. Ако се установи, че това не е така, естествено, че ще бъдат предприети мерки. Ако се установи, че въпреки всичко графикът е пълен, колегите заседават достатъчно, тогава въпросът вече не е на база

обективна възможност за реакция с административни управленски мерки, лежи другаде, но се надявам, че има резерви, които ще могат да бъдат оползотворени в този смисъл.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Въпросът беше малко в по-друг ракурс, поне аз така го разбирам, защото липсата на зала не може да оправдае непроизнасянето в рамките на 1 година. Това е несериозно. Освен създаването на организация, каквато Вие твърдите, че в наказателно отделение съществува, тоест там не се забавят толкова делата, въпросът е дали бихте се ангажирали като евентуален бъдещ ръководител с ангажиране на дисциплинарна отговорност на тези магистрати, които не си гледат делата в срок. За мен това е основен въпрос и ако може да отговорите.

Благодаря.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Колега Новански, госпожа Керелска уточни, че всъщност забавянията са именно поради ненасрочване на делото, а не на изписването...(реплика от залата без микрофон)... за конкретни случаи. В общото на въпроса - бих ли предприел дисциплинарни мерки срещу колегите, които не работят достатъчно ефикасно, в частност, които забавят произнасянето по делата си необосновано дълго време? Моето разбиране е, че на първо място съдията трябва да бъде подпомогнат. В този смисъл в Наказателно отделение имаме практика, която смятам, че е добра, когато колега закъса с изписването на делата поради обективни причини, една от тях е придобилият ... (не се разбира думата) „бърнаут“, но наистина в един момент съдията просто гледа екрана и не може да работи или пък здравословни такива. В случая имам съдия, който 2 месеца е в болнични и естествено, че му се натрупва

работа, въпреки че съм го освободил до този момент, от момента на болничния нататък от доклад, но има стар доклад, смятам че ролята на административния ръководител не е да „взима пръчката“, а първо да подпомогне колегата. Тоест, ако се насочат съдебни помощници, които да изработят актове, проектоактове по дела, които не се отличават с фактическа и правна сложност на този колега, който впоследствие само да ги прегледа, да ги коригира и да ги пусне, и това доведе до справяне със забавянията, това е една добра практика, която намирам за удачно да се въведе и в другите отделения на съда. Няма да се поколебая обаче, ако независимо от протегнатата ръка и оказаната помощ колегата продължи да персистира в своето забавяне, да предприема и дисциплинарни мерки. Те са предвидени в закона, тоест това е инструментариум, който е легален. На първо време обаче трябва да се помогне на колегата, което е в интерес и на правосъдието, и на страните, защото ако го накажем това може би още повече ще засили демотивацията му, а и няма да реши делото. Ако му се окаже помощ в професионален аспект, бъдат му дадени за определен период от време един-двама съдебни помощници, те да изчистят, разговорно казано, натрупалия се залежал доклад и дела, аз смятам, че това ще е в интерес на всички. Ако обаче има недобросъвестност, както вече споменах, и колегата въпреки оказаната му помощ не се справя не по обективни, а по субективни причини, не бих се поколебал да се възползвам от предвидения за това инструментариум за търсене на дисциплинарна отговорност, съгласно нормите на Закона за съдебната власт.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, госпожо Имова. След това господин Кояджиков.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря, госпожо Захарова.

Съдия Алексиев, аз ще Ви задам един въпрос, който Вие сте засегнал и във Вашата концепция, че една от първите задачи, които трябва да изпълните, ако бъдете избран за административен ръководител на Софийски градски съд, е да се заемете с изготвянето на правила във връзка с командироването на съдии в СГС и от СГС. Статистическите данни, с които аз разполагам, може би не са точни, но изключително голям брой колеги от СГС са командировани в САС - 22, може би сега някаква корекция има във връзка с конкурсите и отстъпване в длъжности на вакантните длъжности, но има и такива, които са временно оваканти и следва да бъде осъществен институтът на командироването. Знаем колко е критикуван този институт, с оглед битуване сред колегите, че командированите съдии, които участват и в конкурси, са в една или друга степен привилегировани, с оглед факта, че вече колегите им от съответните по-горни инстанции познават тяхната работа и т.н., но да се върнем към въпроса какво бихте направили, за да създадете режим на предвидимост и прозрачност при командироването в СГС и от СГС? Разбира се тези правила биха се отнасяли и за апелативния съд, който командирова Ваши съдии, но и по отношение на председателя, който пък има правомощие да командирова в съда от по-долната инстанция, в случая от Софийски районен съд Моля да отговорите на този въпрос.

Благодаря Ви.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви, госпожо Имова.

Нека първо да започна оттам, че командироването, особено дългосрочното командироване бих могъл да го определя като автоимунно заболяване на съдебната система. От една страна то е един от най-големите ѝ проблеми, защото по този начин един съд се обезкървява, а в друг съд постъпват колеги, които са там за

неопределен период от време, т.е. нямат правна сигурност. От друга страна командироването е все още единственият начин да се запълнят незаети щатни бройки, които чакат примерно резултат от конкурс, но на които трябва да има съдии, които да работят. Към настоящия момент Софийски градски съд е командировал в останалите органи на съдебната власт 25 човека. Това са 9 колеги във Върховния касационен съд, 11 колеги в Софийски апелативен съд и 4 колеги в Софийски районен съд, които са младши съдии, имаме и 1 колега, който е в Република Косово. Това положение се отразява, както и Вие казахте, крайно негативно върху работата на съда, а и върху мотивацията на съдиите. Разбира се, най-добрият подход за справяне с този проблем, касаещ не само дейността на СГС, е намиране на законодателното му решение, но дотогава остава открита възможността единствено за приемане на вътрешен за съда, в случая за Софийски градски съд, акт, който да регламентира възможността за командироване на съдии и ясните критерии за това. Длъжен съм да посоча, че по време на мандата на досегашното ръководство на съда беше иницирана процедура за приемане на такива правила за командироването, която обаче така и не бе завършена. Тя не бе завършена по обективни причини, а именно два или три пъти Общото събрание на съдиите не успя да събере кворум, за да се гласуват тези правила. Ето защо една от първите ми задачи, ако бъда избран за председател на съда, е да иницирам в най-кратък срок да се продължи работата по изработване на правила за командироване на съдии и такива да бъдат окончателно приети. По този начин ще се гарантира, поне по мое мнение, когато имаме ясни правила и точни критерии, прозрачното и предвидимо командироване на съдии в СГС и от СГС в други органи на съдебната власт. Това неизменно ще доведе,

разбира се, и до повишаване на микроклимата сред колегите. Дадени са в ЗСВ задължителните критерии, които е необходимо да бъдат следвани при командироване на съдии - чл. 227, ал. 7 от ЗСВ, знаем го всички, трябва да има съответния ранг за длъжността, за която се командирова, да се отчете професионалният му стаж и опит, както и оценката от атестацията и становището на прекия му административен ръководител. Тези критерии по мое мнение следва да бъдат доразвити, да залегнат в бъдещите правила и да бъдат доразвити в тях, които да очертаят начина и процедурата за командироване на съдии. В тази насока моето лично становище, което, надявам се, ще бъде възприето и от колегите в Софийски градски съд, и което е възприето в наказателно отделение на Софийски градски съд, е изключително добрата практика на Върховния касационен съд. Съгласно нея всяка колегия, Вие сте била съдия във Върховния касационен съд, знаете добре, създава списък от съдии, който да бъде използван при необходимост от командироване. Ако тази практика се възприеме и в Софийски градски съд, т.е. съответните отделения да изготвят списък на колеги, които, когато се появи необходимост от командироване, да бъдат командирвани, смятам че това ще разреши както напрежението при командироване сред колегите от органа, от който се командирват, примерно - защо той, а не аз, така и ще способства за добрия микроклимат в съответното отделение на Софийски градски съд, където се командирват колегите.

Алтернативен вариант е командироването да се извършва по мотивирано предложение на административния ръководител, когато по една или друга причина самото отделение не успее да излъчи кандидати от долния съд, в случая Софийски районен съд, за това. Естествено това предложение трябва да е

много точно, много изрядно и много добре обосновано и мотивирано като съдържа доводи по всеки един от критериите, които са предвидени в закона и трябва да бъде оповестено по подходящ начин.

В заключение, считам, че за да се минимизира субективизма или по-скоро възможността за субективизъм, което се явява силно демотивиращо за колегите, командироването им следва да се подчинява на обективни, регламентирани правила, които да се доближават до тези за повишаване на съдиите и начин за това е и изготвяне на списъци от съответните отделения.

Има и други предложения. Например в тези правила, които все още не са гласувани, има предложение да се състави комисия от двама или трима колеги от отделението, които да направят подбор на кандидати за командироване и да ги представят на административния ръководител като предложение. Този вариант също е добър, но според мен има известни слабости, една от които е първо, че подборът ще се осъществява не от всички колеги от отделението, т.е. няма такава широка представителност, а от двама-трима от тях, които колкото и да са добри и обективни, с оглед и другата им работа, не биха могли да обективират такава обективност и широта на представителността, както цялото едно отделение. Отделно от това би ги натоварило допълнително или би натоварило други техни колеги, ако за тази си цел те бъдат спрени от другата същинска правораздавателна дейност, поради което за мен, отново ще посоча практиката на Върховния касационен съд, в която всяка колегия има списък от съдии за командироване, ако се въведе, както вече е въведено в Наказателното отделение на Софийски градски съд, и в другите отделения, би способствала за

прозрачното, предвидимо и безпроблемно командироване на колегите в Софийски градски съд.

Относно командированятията на колегите от Софийски градски съд в други съдилища, то това са Апелативен съд и Върховен касационен съд, знаете, там становището на административния ръководител е чисто консултативно, то не е задължително, така че не мисля, че има реален работещ механизъм за регулиране на този процес от страна на административния ръководител-председател на Софийски градски съд.

От друга страна, за мен не е колегиално и не е морално, когато има възможност един съдия от Софийски градски съд, един колега да повиши своята квалификация, а не да израсте професионално, защото това не е професионално израстване, но да повиши своята квалификация като работи в друг орган на съдебната власт на по-високо ниво от този, в който е в момента, от една страна, а от друга страна, когато този орган на съдебната власт има необходимост от попълване на своя щат, за да осъществява правораздаването своевременно и компетентно, да се спира такъв колега чрез отрицателно становище, това не го намирам за много колегиално и правилно, разбира се, с уговорката, че ако съществуват други обективни съображения това би могло да се случи, но принципно, когато Върховният касационен съд отпрати предложение за командироване на някой колега там, аз лично не виждам мотиви, с които да се противопоставя на такава молба, както също и за апелативния съд.

Ако нещо съм изпуснал, колега Имова, ще помоля да ме подсетите.

БЕРОНИКА ИМОВА: Бяхте изчерпателен. Благодаря Ви.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря и аз.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря.

Колега Алексиев, два въпроса имам аз.

Първият ми въпрос е свързан с решаване проблема на изготвянето на атестационните формуляри. От работата Ви като заместник-председател сигурно имате спомен, че многократно сме се чували по този въпрос да се изготвят формуляри. Даже съвместно с Вас празнувахме рождени дни на тези формуляри, ако си спомняте. Та, кажете как според Вас би могъл да се реши въпросът със своевременното изготвяне на атестационните формуляри, които несъмнено влияят върху експедитивността на конкурсите, защото без атестации няма как да бъде приключен който и да било конкурс, тъй като този формуляр се явява една от оценките, по които се оценяват кандидатите в конкурса. Това е първият ми въпрос.

На следващо място, като разбрах, че сте наясно с проблема с високата натовареност на въззивното отделение, Гражданското въззивно отделение, не можах да разбера има ли възможност на управленско решение тази натовареност да бъде решена или се касае единствено за упражняване на правомощията от страна на Общото събрание по чл. 85, ал. 3, т. 1? В становището Ви за това съдийско самоуправление, ако считате, че решението на този въпрос е тук, заровен в тази норма, да кажете какво мислите да направите, за да се реши, да се активира съдийското самоуправление и да вземем най-после такова решение за регулиране на тази натовареност, във въззивното да е съразмерна с натовареността в първоинстанционното отделение, Гражданското първоинстанционно отделение на съда?

Благодаря Ви.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря, колега Кояджиков.

На първия въпрос за атестационните формуляри. Този проблем има своето решение и то е когато колегите възприемат тази работа не като някаква странична, а като същинска своя работа. Да, тя е странична, не е правораздавателна, но това е задължение на съдиите, което те трябва да спазват, както всички останали свои задължения. В този смисъл мога да кажа, че ако бъде избран за председател на Софийски градски съд няма да допусна такова забавяне, както Вие се изразихте - и да празнуваме рождени дни на формуляри. Това не е колегиално, не е допустимо и ще бъде санкционирано като неизпълнение на задължението на определен колега, освен ако, разбира се, няма никакви чисто обективни фактори това да се случи. Но, колкото и да са обективни тези фактори, 1 година забавяне или забавяне от 6 месеца, не виждам чак толкова теоретична възможност за съществуване на такива обективни фактори. Тоест, лично аз ще се ангажирам като председател на съда, ако бъде избран на този пост, да следя за срочното изготвяне на атестационните формуляри от всеки колега, дори ако се налага същият ще бъде разтоварван от друга работа докато не се изготви срочно този формуляр. Това касае не само дейността на Софийски градски съд, това касае дейността на цялата съдебна система, затова за мен този въпрос е приоритетен и такъв и ще бъде.

На втория Ви въпрос, касателно натовареността на въззивно отделение, преди няколко месеца, съвсем наскоро всъщност, гласувахме откриването на нов състав във въззивно отделение. Този нов състав се състои от трима колеги съдии и като спешна мярка пред мен би лежал въпросът да се попълни с колеги, за да може да се разтовари малко натоварването на останалите

съдии от гражданско отделение, въззивни състави. В по-общ план има възможност както за увеличаване на съставите във въззивно отделение, което обаче реално не би довело до намаляване на натоварване на колегите, защото тези състави, дори да се увеличат, ще бъдат взети от същите колеги, които работят в Софийски градски съд, освен ако не се прибегне отново до този институт, за който говорихме преди малко, а именно институтът на командироването. Ако се прибегне до него би намалило натоварването. Ако се чака обявяването на конкурс за заемане на тези щатни бройки няма да е скоро. Реалистично попълването на състава, който в момента е гласуван и обособен във въззивно отделение, считам, че би помогнало в краткосрочен аспект за това намаляване.

Другото, за правомощието на Общото събрание по чл. 85, ал. 3, т. 1, ако не се лъжа беше, за определяне на съставите в различните отделения, това вече действително би следвало да бъде мотивирано подобаващо от колегите, които ще бъдат или които ще са заместници на въззивно отделение и да бъде подложено на гласуване, ако има съгласие за това от всички съдии, да, това би могло да доведе до облекчаване на работата на въззивно отделение, а именно материята, която се разглежда в него, да бъде редуцирана, но все пак тя е доста специфична, първоинстанционните състави се произнасят като такива, въззивните разглеждат въззивни дела като частни жалби се разпределят по дежурства между всички граждански състави - първоинстанционно, търговско и въззивно.

Има един, залегнал още в самия закон, проблем за това, но това е проблемът за съдийското самоуправление. Ако то реши, че ще реагира по този начин - чудесно. Аз като председател на

съда, ако бъда избран за тази позиция, незабавно бих свикал общо събрание при инициирането, както законът казва, за това от една трета от колегите за обсъждане на този въпрос. Честно казано, към настоящия момент обаче не мисля, че това би достигнало до успешен резултат, тоест до промяна на материята. Има едно решение на..., на Вас, на Съдийската колегия, което, ако не се лъжа, беше от доста отдавна, предложение за обединяване на въззивно и първоинстанционно граждански отделения. Това предложение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет определено..., да, това е Ваше решение от 5 октомври 2021 г., с което сте отправили препоръка към административния ръководител на Софийски градски съд да предприеме действия по обединяване на Първо гражданско отделение и Въззивно гражданско отделение. Спокойно мога да кажа, че това предложение не среща абсолютно никаква подкрепа в средите на Софийски градски съд. За мен това е индиция, че и едно иницииране на промяната по реда на чл. 85, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, т.е. за промяна на материята също не би срещнало подкрепа.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви, колега Алексиев.

Аз искам само да Ви кажа, че моето скромно мнение е, че разпределението на делата не е от компетентността на Общото събрание, та исках да попитам за Вашето становище, ако Вие вземете решение да разпределите делата между двете отделения, първоинстанционно и въззивно, на случаен принцип, както изисква законът, чл. 9, това не би ли решило този проблем с неравномерната натовареност в така съществуващите две отделения, които се занимават с гражданските дела?

Това искам да попитам. Така е уреден въпросът с Градския съд в Наказателното отделение. Там няма въззивно отделение и първоинстанционно. Защо е необходимо и няма ли да се реши този проблем с неравномерната натовареност, ако се разпределят всички дела между гражданските съдии? Това е конкретният ми въпрос.

Благодаря. И приключвам.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Колега Кояджиков, определено, ако това се случи с моя заповед, ще се прочуя и то не в положителна светлина. Правомощието за разпределяне по материите на отделенията действително е доста обтекаемо записано в момента в съществуващата редакция на Закона за съдебната власт, но при всички положения тази традиция на разглеждане на първоинстанционни дела, колеги от първоинстанционните състави на Гражданско отделение и на въззивните от Гражданско отделение във въззивните състави, е многогодишна и би срещнало огромна съпротива и брожение сред колегите от Софийски градски съд. Не мисля, че такава административна мярка би следвало да се приеме без съгласието на колегите. Тя би имала ефект, би дала резултат, когато е вследствие на осъзнато решение и на взето такова между колегите от самия съд. Ако тя се наложи по чисто административен начин не мисля, че ще даде резултат.

Така е и в Наказателно отделение, съдиите разглеждаме и първоинстанционни, и въззивни дела, но материята при въззивните граждански дела и първоинстанционното им гледане е доста различна, доколкото първоинстанционните дела се разглеждат от състави, които са се специализирали вече в тази материя години наред. Една промяна на тяхната работа и на материята, в която работят, би била доста шокираща. Именно

поради това, ако има съгласие между съдиите, че такава промяна ще облекчи положението им, и на едните, и на другите, с удоволствие бих предприел тази мярка, но към настоящия момент не мисля, че тя е реалистична, а именно с акт на административен ръководител-председател на съд, който и да е той, да се промени материята, т.е. да се разпределят дела и в едното, и в другото граждански отделения. Това е, стъпвайки на плоскостта на реализма.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз имам към съдия Алексиев два въпроса, тъй като по-голямата част от важните според мен бяха зададени.

Във Вашата концепция и при изслушването пред Общото събрание Вие сте заявили, че ще обърнете внимание на засилване ролята на съдийското самоуправление, тъй като то не намира достатъчно проявление към настоящия момент. Може ли да предложите повече конкретика в какви форми това ще бъде осъществено?

И още един въпрос. Как ще подберете екипа си, ако Ви се гласува доверие? Какъв ще бъде профилът на заместник-председателите по Ваше мнение и ще се вслушате ли в мнението на колегите от съответните отделения при евентуален подбор на екип?

Благодаря.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви, колега Пашкунова.

Да, точно така, в концепцията си съм заложил като една от основните цели развитието на съдийското самоуправление. Действително, както заявих и в двете проведени общи събрания в

тази връзка, а именно касателно процедурата по избор на председател на Софийски градски съд, че то към настоящия момент е закърняло. Типичен симптом за това е трудното събиране на кворум за провеждане на общо събрание, умората на колегите от участието им в дълги общи събрания, в които те трябва да решат въпроси, които касаят организацията на тяхната работа. Затова смятам, че, базирайки се на собствените си впечатления не само от СГС, а от работата и на други съдилища, съдийското самоуправление в момента е институт, който не се използва пълноценно. Как бих го насърчил? Вече изложих пред Вас, че ще търся мнението и ще чуя гласа на колегите по всички въпроси, които касаят дейността на съда, независимо, че те са от компетентността на председателя на съда. При всички случаи смятам управлението на съда, ако бъде избран за председател, да осъществявам с партньорството и участието на съдиите, като това участие и партньорство се изявява в двете му най-чисти форми - или при провеждане на Общо събрание на съдиите, на което се обсъждат тези въпроси, или под формата на общи събрания на съответните отделения, защото има чисто специфични организационни въпроси, които касаят самите отделения. Намирам за необходимо на тези събрания на отделенията председателят на съда да присъства. Именно така от първа ръка, от източника, той ще може да придобие впечатление и да чуе какви са точно въпросите, които следва да бъдат разрешени от самите съдии. Разбира се, това може да му бъде предадено и от съответния ръководител на отделението, но когато присъстваш на самото Общо събрание на колегите от отделенията за мен това е гаранция за максимална обективност и представителност, така че укрепване на съдийското самоуправление, което по принцип е малко парадоксално да се

инициира от председателя на съда, защото съдийското самоуправление е въпрос не на и към председателя на съда, а на и към съдиите, но като председател на съда именно стъпки в насока неговото укрепване бих предприел чрез ..., търся точната дума, в момента ми избягва, но чрез споделяне на отговорността, по-скоро казано, за управление на съда със съдиите чрез общо събрание и общи събрания на самите отделения. Иначе в момента Общото събрание на съдиите разполага от широк набор от правомощия действително, но те не се осъществяват, а някои от тях са и паразитни, някои от тях просто никога няма да бъдат осъществени по личното ми мнение. Например, в закона е предвидено Общото събрание на съдиите да изразява становище по развитие на престъпността. Моля ви се!? Какво отношение имат търговските, брачните, гражданските съдии към състоянието на престъпността? Но в останалите си части в чл. 85 е доста добре развита концепцията за съдийското самоуправление, тя заслужава да бъде приложена на практика. Ако съдиите се възползват от така предоставените им права, смятам, че това ще бъде единствено от полза за съответната инстанция, в случая за Софийски градски съд. Така че вратата ми е отворена за всеки. Ще чуя всеки колега, ще взема мнението му и най-вече чрез автентичните форми на съдийско управление - общи събрания на съдиите и общи събрания на съответните отделения, смятам да осъществявам партньорството си с тях при управлението на съда.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По втория въпрос, ако може да изразите мнение, въпреки че малко в по-общи линии Вие го засегнахте, относно профила на Вашите заместници, които бихте номинирал в случай, че бъдете избран за председател? Начинът, по който бихте се спрели върху съответната личност?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, благодаря. Както вече казах лично аз възприемам съда като един организъм, който трябва да бъде управляван от един сплотен екип от хора. За да се формира този екип от хора обаче задължително ще търся мнението на съдиите от всяко едно отделение и при избора ми на заместници ще искам да чуя с кого от тяхното отделение бих работил най-добре. Естествено аз ще взема крайното решение, това е моя отговорност, защото управлението на съда е екипна работа и аз трябва да знам, че със съответния колега ще работя добре, но при всички случаи при избора на моите заместници и ръководителите на отделението ще чуя мнението и ще го изискам на колегите от отделенията.

Профилът на заместниците, с които бих работил. Това е профилът, който може би всеки ръководител във всяка структура, включително и председател на съд, би очертал. Това са авторитетни, диалогични и енергични съдии, които се ползват с доверието на по-голяма част от колегите.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колега Алексиев, аз не успях да си задам всичките въпроси и сега се възползвам от възможността да сторя това. На изслушването на Общото събрание на съдиите от Софийски градски съд Вие сте казали, пък и от отговорите на сегашните въпроси пролича, че сте изключително доволен от организацията, която сте създали за работа в Наказателна колегия. И аз Ви моля накратко да кажете каква е тази организация? Считате ли, че в резултат на нея изобщо няма забавени актове? Каква е продължителността преди това на наказателните производства в Наказателна колегия на Софийски градски съд? Имате ли случаи на драстично продължили производства, както и случаи на драстични забави при изготвяне мотивите на постановени присъди? И в тази

връзка Вие имате ли случаи на забава при изготвяне на съответните мотиви, защото пак при подготовка на етичното становище във връзка с участието в тази процедура има информация, че във връзка с дело наказателен общ характер № 2729/2019 г., по което сте били съди-докладчик, е изплатено обезщетение за бавно правосъдие в размер на 7600 лв.?

И другото, което искам да Ви попитам. Ако искате първо ми отговорете на този въпрос, за да не се натрупват въпроси. Ще Ви задам още един въпрос и с това ще приключа.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря, госпожо Керелска.

Първо, да, действително съм удовлетворен от организацията на работа, която съществува в Наказателно отделение. Тя е резултат, естествено, не само от моите усилия в близките изминали 6 години, а и от моите предшественици. Най-вече въпросът Ви се концентрира върху това дали има забавени постановявани актове в него. Да, има такива забавения на актовете, но огромната част от тях са в приетия от Инспектората към Висшия съдебен съвет разумен срок. Има двама колеги, които забавят чувствително много актовете. И към двама съм предприел мерките, за които вече споменах, а именно подпомагат се от съдебни помощници и благодарение на това лека-полека се изчистват тези забавяния на произнасяния. И при двамата има обективни причини за това. При единия е, както вече споменах, тъй наречения „бърнаут“, за което беше доста време в отпуск. При другия чисто физиологичен здравословен проблем, който го отдели от съдийската му работа в рамките на, ако не се лъжа, 4 месеца, но не мога да бъде точен в момента. По принцип маниер на работа на всеки колега е дали работи бързо или по-бавно, но спокойно мога да кажа, че драстични забавяния като правило в Наказателно

отделение няма. Има инцидентни случаи, да, и те са предимно при тези двама колеги по обективни причини.

Не съм правил анализ каква е била продължителността на наказателните производства преди аз да встъпя, така че за съжаление не мога да Ви отговоря на този въпрос. Записах си го и ще направя такъв анализ, и впоследствие ще Ви дам данни, но за драстични забави поне аз не съм чувал отново с това изключение за двамата колеги. През мен минават и писмата на Инспектората към Висшия съдебен съвет, който доста обективно отразява кои колеги забавят системно, а не инцидентно, дела, няма такива дела, такива драстични забавяния.

Дали аз имам забавяния? Аз също имам забавяния. За мен по-важно е качеството, а не бързината на акта, но, разбира се, те са в рамките на разумния срок. В смисъл, имал съм забавяния с по 3, с по 4 месеца.

За делото, което Вие споменахте, аз го проверих при себе си, тъй като имам записки в телефона си...(Намесва се Олга Керелска: Вие сте получили препис от нашето становище, така че, да, нормално е да сте запознат.) ...Не, не, просто в телефона си имам насрочването на делата и бележките си за съответните номера на дела. Това е въззивно дело, по което аз съм забавил произнасянето си, не съм се произнесъл в 1-месечния, а в 3-месечния срок или 3 месеца и половина, нещо подобно беше. Тоест..., само да погледна. Точно така, това е било 2019 г. Това дело ми е преразпределено от друг съдия, който преди това го е гледал, така че към настоящия момент не мога да кажа кое от забавянето е довело до изплащането на това обезщетение в най-силна степен. Отбелязал съм си, че ние сме отменили първоинстанционния съдебен акт и сме върнали делото на съда за разглеждане от друг

съд поради съществени процесуални нарушения като въззивен съдебен състав. Не мога да кажа на кое главно се дължи изплащането на обезщетение, респективно забавеното правосъдие. И аз съм съдия като повечето от съдиите, тоест независимо от административната си работа гледам да се произнасям в разумния срок по делата. Да, имам забавяния, но, както вече казах, те са в този разумен срок. Ако някъде има нещо, което да е извън него, което е със сигурност нещо инцидентно, ако се е случило, разбира се, то си има своите обективни причини, които, ако съм бил питан от Инспектората, съм ги очертал. Спомням си за едно дело, където имаше забавяния в мотивите, по което аз бях съдия-докладчик, първоинстанционно, но тъй като аз бях на особено мнение там мотивите се изготвиха от колега и всъщност аз изготвих моето мнение около месец, месец и половина след изготвяне на мотивите към присъдата, което не мисля, че е довело до съществено забавяне на самото производство от моя страна.

Ако нещо изпуснах, колега Керелска, от Вашия въпрос, ще помоля да ме подсетите да дам отговор и на него.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Има извършена една проверка по сигнал на Главния прокурор на Република на България за допуснато нарушение от Ваша страна по чл. 340 от НПК във връзка с изготвянето на решение по въззивно наказателноадминистративен характер дело № 1119/2016 г., което е довело да изтичане на абсолютната давност за наказателно преследване на подсъдимия. Действително проверката е от 2017 г., но все пак бихте ли дали някакви разяснения в тази посока, ако си спомняте, разбира се? Направени са констатации и по други дела, по които сте работили. Уточнявам - ако си спомняте. Давам си сметка, че е минало доста време оттогава.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, колега Керелска, имам спомен за това производство, макар и не много ясно, защото това е нещо, което лично аз нося като свой грях пред себе си. Да, там имаше сериозно забавяне - 2017 г. Това беше период, в който в рамките на един месец (което, разбира се, съм написал и в своето становище до Инспектората към ВСС, по мои спомени) ми излязоха 8 първоинстанционни дела и 14 или 16 въззивни в рамките на 30 дни. Тъй като обичайно въззивните наказателни от административен характер дела са с по-малка обществена значимост, отколкото тези от общ характер, които водят до наказания по Наказателния кодекс, явно съм го оставил за писане по на края и когато съм тръгнал да го пиша, вече е изтекла давността. Това е, което си спомням. Помня, че имаше проверка, инициирана от Главния прокурор на Република България - господин Цацаров тогава, и помня, че съм написал становище във връзка с това до Инспектората. Това са ми спомените и споменът ми е, че точно през този период, когато беше излязло този дело, имах 8 първоинстанционни дела и 14 или 16 въззивни, което доведе и до това забавяне по делото с административнонаказателен характер. Това е, което мога да си спомня в момента за събитие отпреди 8 години.

ОЛГА КЕРЕСКА: А можете ли да си спомните все пак какъв беше предметът на делото, за да се заинтересува главният прокурор и да реагира с искане за такава проверка, или това предполага, че може би е установен някакъв съществен обществен интерес? Така си мисля.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, да, веднага ще Ви кажа. Делото не беше с обществен интерес. Не мога да обясня интереса на главния прокурор към моята личност от онова време. Може би трябва да питате него. Не знам, обективно не мога да преценя. Делото беше

за лекарска грешка, вследствие на което беше нанесена, ако не се лъжа, средна телесна повреда на пациент. Това е по мой спомен – лекарска грешка за средна телесна повреда на пациент, ако не се лъжа, по време на операция или следоперативни грижи, допуснатата немарливост, небрежно изпълнение на задълженията на лекар, вследствие на което беше увреден, ако не се лъжа, вътрешен орган на пациент – стомах или далак, нещо подобно беше, но се беше намалила драстично способността за нормално функциониране. Това е по моя спомен. Но в никакъв случай делото не представляваше такова със засилен медиен или обществен интерес. Не мога да кажа защо главният прокурор се е заинтересувал специално от това дело, нямам никаква представа. Имам за себе си обяснение, което обаче е неотнормимо към настоящата процедура и не е свързано с качеството ми на съдия в Софийски градски съд. Благодаря!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Името Мариела Димитрова Иванова говори ли Ви нещо? С какво свързвате това име - като спомен, като преживяване? Не Ви задавам случайно този въпрос. Направи ми впечатление, че всъщност по нейни сигнали, и то няколко сигнала, прокуратурата се е занимавала с Вашата дейност, съответно са постановени откази да се образува досъдебно производство, но това име се набива на очи. Прави впечатление, че има подадени не един и не два сигнала от тази гражданка. Нещо в тази връзка може ли да ни разясните?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, колега Керелска, мога да Ви разясня.

Както всеки от Вас навярно в кариерата си е бил обект на фиксация от определени личности, така и аз съм такъв на специално две. Едната в годините назад, още като прокурор, от

госпожа Иванова, а другата от господин Момчил Добрев, който се подписва като Княз, Лорд, два пъти професор – по право и по икономика, и т.н. Ако направите проучване, ще видите, че 99% от сигналите срещу мен са от него и от госпожа Иванова, но далеч в годините назад. Нямам спомен поради какво причина съм станал нейна фиксидея и да подава сигнали срещу мен, но това със сигурност е свързано с дейността ми като заместник районен прокурор на Софийска районна прокуратура. Най-вероятно е останала недоволна от някой мой акт или някакво друго мое действие. Имам някакъв спомен, не искам да Ви подведа, но си спомням, че беше нещо във връзка с принудителното настаняване на госпожа Иванова за задължително лечение, тъй като тя, пак по мои спомени, имаше разстройство на психичното здраве.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това вече е информация, за която не трябва да говорите.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Отговарям на въпросите на колежата Керелска възможно най-обективно.

Благодаря Ви за предупреждението, съжалявам, ако съм казал нещо извън рамките, но това са моите спомени и това, разбира се, може да се провери малко по-обстойно.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря Ви за отговорите, както и за това, че запазихте спокойствие и не ми се ядосахте този път! Пожелавам Ви, в случай че бъдете избран за председател на Софийски градски съд, действително да приемате по-спокойно евентуално критични бележки, но може би сега не е моментът за такива препоръки. Все пак искам да отбележа, че действително при отговора на тези въпроси бяхте овладян, което ми направи добро впечатление.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви, госпожо Керелска!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съдия Алексиев, с ясното съзнание, че времето напредна, вероятно се уморявате, но си давате сметка в каква процедура участвате и каква е значимостта на Софийски градски съд.

Аз имам много въпроси. На някои от тях бяха дадени частични отговори, а пък други са провокирани от отговорите, които вече дадохте на колеги от Съдийската колегия, които Ви ги зададоха. Ще се опитам да ги систематизирам, дано се справя. Ще Ви ги задавам или поотделно, или в малки групи.

Първият ми въпрос ще Ви върне към мотивацията Ви.

Първо, искам да отбележа обстоятелството, че съм неприятно изненадана от това, че Вие използвахте само 5 минути от 20-те, които ние сме решили, за да представите своята концепция. Ще кажа защо според мен това е важно както заради важността на съда, за чийто председател кандидатствате, така и вероятно щяха да бъдат спестени някои от въпросите, които сега Ви се задават, защото всъщност Вие сте ги засегнали или в концепцията, или сте отговаряли на въпроси пред общото събрание. Освен това за мен лично беше важно да видя как можете да идентифицирате проблеми и да концентрирате иначе пространната си концепция и другите обстоятелства, които сте изяснявали на общото събрание, в рамките на тези 20 минути.

Правя това уточнение донякъде за да оправдая себе си за множеството въпроси, които ще Ви задам.

Така че връщам Ви към мотивацията. Вие бяхте заместник-председател на Софийски градски съд, Наказателното му отделение, през целия мандат (на практика продължен с 1 година) на съдия Алексей Трифонов, нали не бъркам? През цялото това време не е имало друг председател на Наказателно отделение? В

този смисъл Вие сте част от управленския екип и допреди няколко часа участвахте в конкуренция с доскорошния председател на Софийски градски съд. Та въпросът ми е свързан с това - с какво смятате, че го превъзхождахте в тази конкуренция, с какви качества? Втората част на този въпрос е как си обяснявате оттеглянето на господин Трифонов от тази процедура в буквално последния момент? Даже в свръхпоследния момент той подаде заявление около средата на вчерашния ден, макар да имаше публикации още от миналата седмица в тази връзка. Та въпросът е как си обяснявате неговото оттегляне в на практика последния момент (процедурата тече отпреди повече от една година) и дали имахте в тази връзка някакъв разговор с него? Предполагам, че сте имали добри колегиални отношения, бидейки негов заместник-председател, повтарям, 6 години.

И още един детайл от този въпрос - приемате ли, че това оттегляне на кандидатурата на господин Трифонов улеснява Вашия избор в тази процедура?

Аз ще Ви припомня, ако не сте запомнили някакъв детайл.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви, колега Дишева!

Да, вярно е, отделих единствено 5 минути, но това е от уважение към Вас като орган, който ме избира и за който съм сигурен, че е прочел внимателно моята концепция. Не намерих за необходимо да повтарям неща, които съм изложил там, с оглед и на това да не губя Вашето време, тъй като дневният Ви ред, както обичайно, е доста дълъг, както и съобразявайки, че основните неща от концепцията съм изложил пред колегите, които най-силно ги касае, а именно - съдийската общност на Софийски градски съд. Затова си позволих в 5 минути да направя едно кратко експозе, в

което маркирах основните положения от концепцията си като мотивацията ми, целите ми, разбираните аспекти, които имам желание и мога да подобря, като това как точно бих осъществявал ръководенето на съда и основните ми приоритети.

На въпроса Ви с какво превъзхождам съдия Трифонов - мисля, че мога да вложа повече енергия в управлението на съда. Не смея да кажа, че това качество е по-малко застъпено при него, но смятам, че бих бил по-енергичен при упражняване правомощията на председател на съда.

Относно личните мотиви за оттеглянето му, съжалявам, че не мога да отговоря на този въпрос, но за мен наистина това не е въпрос, на който аз мога да отговоря. Ако контекстът му е дали той е споделял с мен мотиви - не, не е споделял с мен мотиви. Ние и до ден-днешен имаме чудесни колегиални отношения (права сте за това) и той съвсем колегиално ме уведоми както за това, че оттегля съгласието си да бъде изпълняващ функциите председател, така и за това, че ще се оттегли от надпреварата малко след като е подал своето заявление, но това беше в телефонен разговор и по никакъв начин не сме обсъждали мотивите му. Честно казано, не считам за редно аз да го питам защо го е направил, не съм го и попитал, а и той не ми е дал никакви други разяснения в тази връзка.

Дали приемам, че неговото оттегляне улеснява избора ми? Не, не приемам. Намалява времето, но не улеснява избора, защото изборът пред Вас стои със същата сила, дори и да има един-единствен кандидат. Тоест дали ще преценявате между нас двамата, или дали аз единствено притежавам качествата и възможностите да бъда председател на най-големия окръжен съд в страната, това е обстоятелство, което е ирелевантно. Дали ще се проведе между трима, четирима, петима или един кандидат,

изборът е еднакво тежък. Просто времето за процедурата по задаване на въпроси и за Вас, колегите от Съдийска колегия, се намалява. В обобщение, не мисля, че това улеснява по някакъв начин Вашата работа. Моето представяне би било същото, както и когато колегата Трифонов би бил тук заедно с мен.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Моята идея за по-трудния избор е свързана с това, че господин Трифонов има, опитвам се да се изразя възможно най-деликатно, привърженици, приятели в състава на Съдийската колегия. В този смисъл, ако той участваше в тази процедура, вероятно би бил получил тяхната подкрепа и получаването на подкрепа за Вас само поради това обстоятелство би била намалена. Това имах предвид, като Ви попитах за улеснението. Ако искате, коментирайте. Аз ще продължа със следващите въпроси.

Неизменно аз имам въпроси, свързани с натовареността. Доколкото Софийски градски съд е най-големият окръжен съд в страната (мисля, че само Софийският районен съд е по-голям от него изобщо сред съдилищата в страната), проблемът с натовареността на Софийски градски съд и произтичащите от това проблеми - правораздавателни преди всичко, е стоял неизменно пред Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет през целия дълъг и предълъг мандат, или период от време, в който упражняваме тези правомощия. Затова аз се чувствам лично ангажирана с този проблем, освен като член на Съдийската колегия, и като член на Комисията по натовареност, и ние многократно сме провеждали срещи, разговори, мерки, препоръки и т.н. Давам това обяснение защо ще Ви питам отново за натовареност с ясното съзнание, че няколко колеги Ви питаха и че Вие отговоряхте на въпроси в тази връзка.

Няколко пъти споменахте, в съответен контекст, за добрите практики, които имате в Наказателното отделение и които сте приложили активно в качеството си на ръководител на това отделение. Освен това споменахте, че смятате да ги приложите - да ги прехвърлите, един вид, в работата на съда. В тази връзка имам няколко малки въпроса.

Първо, бихте ли пояснили каква е месечната натовареност на съдиите в Наказателното отделение на Софийски градски съд към настоящия момент? Имам предвид след встъпването на съдиите, които правораздаваха в Специализирания наказателен съд? Мисля, че става въпрос за 11 съдии, само двама от тях са били преди това съдии в Софийски градски съд. Каква е натовареността - колко дела разглежда и приключва съдия от Софийски градски съд, Наказателно отделение, на месец и колко от тях са наказателни дела от общ характер, ако имате данни за въззивни и за граждански дела?

На второ място, бихте ли споделили за какви положителни практики, които Вие сте приложили в Наказателното отделение, по-конкретно става въпрос?

На следващо място, по отношение на тези двама съдии, за които Вие споменахте, предприели ли сте в качеството си на административен ръководител някакви мерки, какви са те, включително имате ли провеждани разговори и обсъждания на такива мерки с административния ръководител на съда, доколкото, известно е на всички, единствено той може да инициира дисциплинарно производство или сам да образува такова? Изобщо какви мерки са предприети в тази част за Наказателното отделение?

Всъщност не ми е известно каква е практиката на Софийски градски съд по този въпрос. Когато съдия от едно отделение иска разрешение за отпуск, дали тази молба се предоставя за преценка на ръководителя на отделението? Задавам този въпрос, за да Ви попитам дали, ако бъдете избран за председател, бихте упражнявали правомощието по чл. 337 от Закона за съдебната власт? Ще поясня - този текст дава право на административния ръководител на съда да не разрешава отпуск на съдия, когато той не е постановил съдебните актове по разпределените му за решаване дела и не е върнал съответните актове. Въпросът ми е и в контекста на Вашето предишно говорене за наличието на съдии, които, доколкото разбирам, продължителен период от време не постановяват съдебни актове. Аз от практиката си като член на дисциплинарен състав и член на Съдийската колегия имам данни за повече от двама съдии, но така или иначе, Вие, ако бъдете избран за административен ръководител, ще имате подобни правомощия по отношение на всички съдии в Софийски градски съд.

След това имам още въпроси за натовареността, но те касаят целия съд, не само Наказателното отделение.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви, госпожо Дишева!

За натовареността на колегите съдии мога да Ви кажа, че към настоящия момент (разбира се, трябва да се запозная с данните за 2024 г.) тя варира около 12,5 - 13 дела средна месечна натовареност на съдия от Наказателно отделение на Софийски градски съд. Да, тя се увеличи, и то се увеличи по обективни причини, защото колегите от закрития Специализиран съд подсилиха, казано разговорно, капацитета на Наказателно отделение, но същевременно с тях дойдоха и изключително много

дела, които бяха на закрития Специализиран наказателен съд. Впоследствие не само тези дела, но и цялата компетентност, която беше концентрирана в тези специализирани институции - закритите Специализирана прокуратура и Специализиран наказателен съд, се стовариха върху Софийски градски съд. Така че има увеличение. То не е драстично от 2023 г., но има увеличение може би с десетина процента. По-конкретни цифри мога да дам след изготвяне на статистическите данни за 2024 г. Към настоящия момент само това мога да кажа, с оглед засичането със статистически данни на полугодieto, че около 12.5 - 13 дела е средната месечна натовареност на съдия в Софийски градски съд, като от тези дела средно около 2 - 2,5 се падат първоинстанционни наказателни общ характер дела на колега от Наказателно отделение. Останалите са частни наказателни дела и въззивни. Не мога да Ви направя разбивката на частните и наказателните въззивни, защото не съм се запознал с нея към настоящия момент, тоест трябва да е към 31.12.2024 г., а тези данни още не са излезли. Говоря за данни, които са за първото шестмесечие на 2024 г.

За двамата колеги от Наказателно отделение - да, предприети са мерки. Спрямо единия от тях е образувано дисциплинарно производство. Аз и на двамата съм предоставил по двама съдебни помощници, които да им изготвят проекти на съдебни актове по делата, които са с най-голяма давност. Тоест тръгваме от най-старите дела и вървим напред към по-малко старите, за да могат да се изчистят в хронологичен ред. Коментирах съм въпроса, естествено, с тогавашния председател на Софийски градски съд, съгласувал съм тези мерки с него, а именно - за предоставяне на помощници, но смятам, че това е в моите правомощия и затова и няма някакъв изричен акт. Това съм го взел

аз като решение - да предоставя помощници на двамата колеги за справяне със закъснелите дела. Спрямо единия колега, за когото казах, че има образувано дисциплинарно производство, то в момента е в ход, не е приключило, така че изходът му ще е в бъдещ период, ще видим как ще приключи.

Толкова мога да кажа (ако изпуснах нещо) по въпроса за тези двама колеги. Да, може би има сигнали и срещу други колеги, но те са, както вече споменах, не за регулярно забавяне, а по-скоро за някаква инцидентна забава. Така че единствено тези двама колеги мога да очертая като константно забавили не едно и две дела.

Относно молбата за отпуск. Откакто съм постъпил в Софийски градски съд, тоест преди близо 10 години, молбата за отпуск задължително се съгласува с ръководителя на отделение. Намирам тази практика за правилна, обоснована и не считам, че трябва да се променя.

Бих ли се възползвал от правомощието по реда на чл. 337 от Закона за съдебната власт? Зависи от конкретната ситуация. Ако колега излезе в отпуск, за да пише мотиви или да правораздава по дела, да, бих му предоставил такъв отпуск. Честа практика е (вярвам, и Вие знаете за нея), когато някой колега се затрупа с дела, просто да помоли. Дават му се 20 дни - 1 месец, излиза в отпуск (и в момента имаме такива колеги) и изписва делата. Това бих го направил. Но ако след този отпуск видя, че колегата всъщност не е постановил задоволително количество съдебни актове, не е изготвил мотиви, тоест не е използвал времето в отпуск да работи по делата си, без през това време да получава нови, естествено, че следващият отпуск, който той ще поиска, ще бъде преценяван много по-критично. Така че ако намеря някакво

основание евентуално за недобросъвестност, така да го нарека, на колегата, който иска отпуск, за да изписва дела, а пък не го прави, или пък ако преценя, че може да се касае за такъв случай, първо бих разговарял с колегата за какво му е този отпуск, защото този отпуск, добре знаете, госпожо Дишева, понякога може да е и за влошено здравословно състояние, но колегата не иска да си взима болничен поради намаляване размера на трудовото възнаграждение, както и по чисто семейни лични причини. Не бих се възползвал от тази опция, преди да говоря със съответния колега. След разговор с него, ако преценя, че необходимо, не бих се поколебал да я използвам.

АТАНАСКА ДИШЕВА Не чух отговор на въпроса за добрите практики в Наказателно отделение, какви са и евентуално кои от тях смятате да приложите.

Във връзка с дадения отговор ще направя малки пояснения. Вие казахте, че е практика в Софийски градски съд ръководителят на съответното отделение, в което е съдията, да дава становище, когато съдията поиска отпуск. По отношение на двамата съдии, за които говорите (Вие сам повдигнахте въпроса за тях при отговора на предишен въпрос), дали сте давали становище, с което предлагате на административния ръководител да откаже поради тези забавяния, които съществуват и за които, повтарям, самият Вие твърдите, че са продължителни?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, разбрах Ви. Не, не съм давал такава становище, защото всеки отпуск, който тези колеги са пожелали, е съгласуван с мен и знам за какво са го искали. Едните отпуски на единия колега са за изписване на дела. Друг случай беше поради семейни причини - влошено здравословно състояние на изключително близък роднина от първи ред. На другия колега

отпуск беше даван за провеждане на медицински манипулации, за които не може да се издаде болничен лист, както и за изписване на дела. Така че аз няма да допусна те да подадат молба, по-скоро заявление за отпуск, преди да съм говорил с тях за какво им трябва този отпуск и съответно да се уверя, че той не е за да си почиват. По тази причина съм съгласувал винаги отпуските им така, че да не се допусне да се подава заявление, за което да препоръчам на административния ръководител да им откаже ползването на отпуск.

По отношение на добрите практики, които са в Наказателно отделение, аз вече ги очертах. Едната от тях е изготвяне на списък за съдиите, които подлежат на командироване, по-скоро които би следвало да се командироваат, когато се появи нужда в Наказателно отделение. Този списък се изготвя чрез гласуване на всеки един от съдиите. Конкретно - предоставям на колегите списък на съдиите в Софийски районен съд, които отговарят на изискванията за командироване - 8 години стаж, атестация и т.н. Всичките тези данни те ги имат, разполагат с тях, и те срещу този списък отбелязват - първо, второ, трето, четвърто срещу името на колегата. Тоест този колега, ако се появи необходимост, да бъде командирован първи, ако се появи необходимост, втори, трети, четвърти и така се изготвя този списък. Който колега е получил най-много гласове от отделението за командироване под номер едно, той е номер едно. Който е под номер две, той е номер две. Това е една от практиките, които смятам, че биха били полезни в дейността на целия съд, а не само в Наказателно отделение.

Другата е графикът за провеждане на съдебни заседания с оглед изправяне натовареността на съдебните зали най-вече във

възззивно отделение, за което казах, че нямам впечатление да е толкова стриктен, колкото при нас в Наказателно отделение.

Смятам, че тези две практики специално ще бъдат полезни в дейността на съда и тях бих желал да въведа като такива и в другите отделения.

АТАНАСКА ДИИШЕВА: Да разбирам ли от дадения отговор във връзка с разрешаването на отпуски, че няма нито един случай за последните няколко години (защото, доколкото разбирам, става въпрос за забави от няколко години за въпросните двама съдии), в който вие сте давали съгласие за ползване на отпуск, който ще бъде използван за „рекреация“, за възстановяване - отпуск в истинския смисъл на думата, а не време, свободно за писане на дела? Това ли твърдите, включително и към настоящия момент?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Откакто съм идентифицирал тези съществени забавяния, да, това твърдя.

АТАНАСКА ДИШЕВА Следващите ми въпроси са свързани също с натовареността. Вие засегнахте някои от тях. Искам да внесете още конкретика.

Става въпрос за прословутото разделяне на работата по граждански и търговски дела, в най-широк смисъл, в няколко отделения в Софийски градски съд. Вие, доколкото си спомням, не присъствахте на срещата, която беше организирана между членове на Съдийската колегия и ръководството на Софийски градски съд, на която обсъждахме точно този въпрос. На бъркам, нали?

РУСИ АЛЕКСИЕВ (без включен микрофон): Да, тогава бях в съдебно заседание.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, разбирам. Това не е упрек, просто за да знам, че не сте участвали в тези обсъждания тогава.

Вие твърдите ли, че този въпрос изобщо е поставян на обсъждане на общо събрание, защото преди малко в отговор на въпроси на колега казахте, че няма да вземете такова непопулярно решение (тук перифразирам, но това беше смисълът), та да преразпределите материя, да преразпределите съдии и т.н. Всъщност разпределението на съдиите е в правомощията на общото събрание, но да преразпределите материя. Въпросът ми е - поставян ли е изобщо за обсъждане на общо събрание въпросът за обединяване на гражданско първоинстанционно и гражданско въззивно? Освен това, доколкото ми е известно (такива данни има и във Вашата концепция), имате и търговско, и брачно отделение. Нали не бъркам? Да. Първият ми въпрос е - поставян ли е този въпрос на общо събрание, кога е обсъждан и какви доводи са изтъкнали колегите, ако изобщо имате такова събрание, или просто препратете към общото събрание, пък ние ще проверяваме в протокола.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Разбира се. Ще се възползвам от последното Ви изречение - препращам Ви към протокол от общото събрание на 27.11.2024 г. Да, такъв въпрос, макар и не в рамките на процедурата за избор на административен ръководител - председател на Софийски градски съд, бе поставен от колега от Брачно отделение, а именно - въпрос за промяна на материята, тоест колегата пожела една част от частните жалби, които се разглеждат от Брачно отделение (ако не се лъжа, бяха във връзка със Закона за защита от домашно насилие), да се преразпределят и на другите колеги. Можете да видите там реакцията на колегите - еднозначно негативна. Така че този въпрос е поставян и получи еднозначна оценка - колегите просто напуснаха общото събрание.

В по-общ план въпросът за промяна на материята между Първо (първоинстанционни състави) и Второ (въззивни) гражданско отделение е обсъждан многократно сред колегите, но нямам спомен да е поставян на общо събрание. Не мисля, че е поставян. Ако е поставян, аз поне нямам спомен за това.

Доста е интересна ситуацията с правомощията на председателя на съда. В случая имаме две норми от Закона за съдебната власт, а именно - чл. 85, ал. 3, т. 1, ако не се лъжа, и чл. 86, ал. 4. Едната норма казва, че общото събрание, освен че определя материята (това е в друга разпоредба на същата алинея на този член), но и разпределя съдиите по състави. Другата норма казва, че председателят на съда съвместно със заместник-председателите и ръководители на съответните отделения предлага кои съдии в кое отделение да отидат. Затова казах, че без решение на общото събрание, по-скоро без съгласие на колегите съдии аз не бих се възползвал от неизяснено правомощие - какви точно са параметрите на упражняване на дейности по организация и ръководство на съда на общо събрание и председател в контекста на смяна по мое усмотрение на материя и преразпределяне на определен тип дела на другите отделения. В този смисъл бях категоричен, че това няма да го направя, защото то не би било и в съгласие с основната цел в моята концепция, а именно - да осъществявам правомощията си по управление на съда в партньорство и с участието на съдиите под формата на общо събрание и общо събрание на отделението.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Първо, съвсем кратък коментар.

По мое виждане, това е бил предметът на общото събрание на 27 ноември миналата година, на което Вие сте изслушван с другия кандидат тогава в процедурата, и не чух дали е

имало внасяне на такава точка в дневен ред на нарочно насрочено общо събрание. По-скоро Вие казахте, че не Ви е известно - това само като бележка.

Вие сега мотивирахте отговора си със становищата на колеги на въпросното общо събрание. Сега Ви задавам въпроса по друг начин - какво е Вашето виждане, като бъдещ административен ръководител на съда, по въпроса за съществуването на 4 отделения с граждански профил, в най-широк смисъл. Аз ги посочих кои са: гражданско - първоинстанционно и въззивно, брачно и търговско. По-конкретно Ви питам за разделянето на първоинстанционни състави и въззивни състави. От Вашето становище разбрах какво е според Вас становището на другите колеги. Но Вие имате предвид становището на съдии, които са в тези две отделения, нали така?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Точно така.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вашето становище какво е - дали е редно по този начин да бъде организирана работата по въззивни граждански дела и по първоинстанционни граждански дела? Доколкото ми е известно, Софийски градски съд е единственият окръжен съд в страната, който има подобно стриктно разпределение. Правени са опити в други съдилища - със сигурност знам за Варна, че съществуваше (мисля, че това е изоставена практика), но така или иначе, ние говорим за Софийски градски съд. Задавам Ви този въпрос, който според мен е много важен, защото голяма част от причините за забава - предимно при насрочването на делата и разглеждането и изписването, се обосновават точно с това разделение и със значително по-високата натовареност на едното от двете отделения, по-скоро на съдиите в тези отделения. Вашето

становище по този въпрос и съответно защо в единия или другия смисъл?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Първо, по Вашия коментар. Точката за смяна на компетентност не беше в дневния ред, а беше предложена за включване в дневния ред по време на самото събрание, затова и не фигурира в поканата за свикване на същото.

По отношение на въпроса Ви - моето лично становище е, че принципно, както казвате и в други съдилища, няма пречка да се правораздава в едно гражданско отделение и първоинстанционно, и въззивно. Но спецификата на Софийски градски съд и огромната му натовареност го правят съвсем различен от другите съдилища. Това, че в другите съдилища не е могло да бъде въведена такава организация на дейността, не значи, че тя не е правилна за Софийски градски съд. Може би ще се повтори, за което се извинявам, но моето становище в случая не би имало каквото и да е определящо значение, доколкото, както вече няколко пъти казах, това е въпрос, който следва да бъде взет от самите съдии. Те трябва да преценят дали биха правораздавали еднакво и по първоинстанционни, и по въззивни дела. Сложен е въпросът, доколкото колегите, които правораздават по този начин, правораздават от ... (не довършва)

АТАНАСКА ДИШЕВА (без микрофон): Коя точка?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без микрофон): Чл. 85, т. 1.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Член 85, ал. 3, т. 1, ако говорим за правомощията общото събрание да определя материите. В този смисъл моето становище е ирелевантно, защото този въпрос се решава от съдиите - това е правомощие на общото събрание. Не мисля, че трябва някой насила да бъде накаран да се занимава с материя, с която не се е занимавал в рамките на 10 години и повече

назад във времето. Има други способности за справяне с този проблем, които вече изложих. Може да се мисли и за други алтернативи и способности. Може да се мисли и за промяна на числеността на отделенията за сметка на едното. Но не бива да забравяме, госпожо Дишева, и за някои специфики на разглеждане на делата от въззивните и първоинстанционните състави. Така например във въззивно отделение в момента се разглеждат множество въззивни жалби от типа на решение срещу „Топлофикация“, докато в първоинстанционно отделение в момента се разглеждат три типа дела, които са изключително сложни, и смятам, че ако човек не е добил специализация в тях, трудно би се осъществила идеята на законодателя за сравнително по-бързо и най-вече справедливо правораздаване. В първоинстанционните състави на Гражданско отделение в Софийски граждански съд се разглеждат тези три типа дела, които посочих. Единият тип са делата от КПКОНПИ, които са много съществени, и голяма част от натоварването на съдиите идва от тях, защото те са с фактическа и правна сложност, разглежда се сериозно съдебно следствие в рамките на години. Вторият тип дела са делата за добилите напоследък популярност колективни иски. Третият тип дела, които бележат голямо увеличение, особено през тази година, са делата за нарушено право на Европейския съюз. Не мисля, че тази специфика на дейността на Гражданско отделение, първоинстанционни състави, същевременно относима и към спецификата на Гражданско отделение, въззивни състави, в обозримо бъдеще би могла да се слее в едно отделение. Това е личното ми мнение, въпреки че, както вече споменах, за мен принципно няма проблем, но всичко трябва да се преценява през призмата на конкретния съд и конкретната специфика на работата му. Тази, която е в момента, по мое мнение не разрешава такава

сливане. То е съпроводено, както вече споменах, и със сериозна съпротива от самия съдийски състав.

В заключение отново ще посоча - моето мнение в случая няма никакво значение, след като това е правомощие на общото събрание на съда.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще направя кратък коментар на отговора, който току-що дадохте и който даже изкоментирахме с госпожа Марчева.

По отношение на правомощието на общото събрание, за което сега говорим и във връзка с което Ви зададох въпроса, чл. 85, ал. 3, т. 1 от Закона за съдебната власт гласи следното (много е кратък, затова ще го прочета): *„Общото събрание на окръжния съд определя броя и съставите на отделенията, ако има такива, както и тяхната специализация по материя.“* Така че в този смисъл деленето на делата на въззивни и първоинстанционни (може това да е само становище) не попада в тази категория.

Понеже въпросът за разликата в натоварването на тези две отделения винаги е стоял, включително и на вниманието на Съдийската колегия, аз продължавам да настоявам за отговор на този въпрос. Вие какво бихте направили като административен ръководител, но няма повече по този въпрос да коментираме.

Пак във връзка с правораздаването по граждански дела Вие дадохте отговори при въпроси на други членове на Съдийска колегия, които за мен останаха неизяснени и ме озадачиха. В тази връзка ще Ви задам въпроси евентуално да доизясните.

Вие споменахте в отговор на въпрос на госпожа Марчева, че считате, доколкото съм разбрала, че законодателна промяна, свързана с процедурата по частни граждански дела, може да

доведе до намаляване на натовареността специално в Софийски градски съд. Бихте ли пояснили какво по-конкретно имате предвид?

Вторият ми въпрос от същата група е свързан с отговор, който дадохте на въпрос, ако не бъркам, на господин Магдалинчев и той се изразява в следното - ставаше въпрос за разглеждането на въззивните граждански дела в закрито заседание. Този въпрос, между другото, вероятно и Вие сте наясно, е повдиган многократно. Аз съм сигурна за обсъждането му в производство пред Върховния административен съд. Там имаше много сериозен обществен дебат, в крайна сметка не се стигна до такова решение. Но Вие освен това казахте (тук също перифразирам, но това, доколкото съм схванала, беше смисълът на Вашия отговор), че не би имало проблем с прозрачността и предвидимостта по разглеждането на въззивни граждански дела в закрито заседание. Тоест Вие казахте - ако се осигури прозрачност и предвидимост, не би имало проблем с подобно законодателно решение. Та въпросът ми е свързан с това - как Вие считате, че може да бъде осигурена прозрачност най-вече и публичност на закритите заседания по въззивни граждански дела, ако такава законодателна промяна бъде възприета?

И още един въпрос в тази група. Ние сме обсъждали многократно в Съдийска колегия, по-специално в КАК, но и не само там, проблема с т.нар. масови отводи. Спомням си много ясно, имаше един съдия, който имаше повече от 600 такива отвода за петгодишен атестационен период, но не са рядкост съдии с по 200, 300 и повече отводи. Вие, имам предвид не Вие персонално, но ръководството на Софийски градски съд, който е разпределен да отговаря за този въпрос, дори не посочва тези отводи в Регистъра на отводите, поради което, по мое виждане, това създава

изключително съществено изкривяване на информацията относно отводите, в частност говорим за самоотводи.

Освен това ми е известно - също от работата ми и в КАК, и в Съдийска колегия, че понякога отнема около 2 години само докато получи, образно казано, съответно дело докладчик, защото по него са направени отводи на почти всичките 200 съдии и е необходимо технологично време делото да отиде от единия съдия на другия, да получи разпределение, той да се отведе и т.н. Между другото, ние сме имали в дисциплинарната комисия информация във връзка с проверките, които Инспекторатът прави за обезщетения по Глава трета „а“, тоест това е информация от няколко източника.

Въпросът ми е - какво считате, че може да се направи специално в Софийски градски съд по тези т. нар. масови отводи и самоотводи, за да се ускори правораздаването, и то в тази предварителна част, която на практика е изнесена извън разглеждането на конкретното дело? Не говорим за ускоряване на съдопроизводството по самото дело, а за процеса до момента, в който делото получи докладчик, образно казано. Само да Ви уведомя - чела съм отговора Ви, който сте дали пред общото събрание, и въпросът ми не е самоцелен.

Ако нещо от тези три въпроса не сте запомнили, ще Ви помагам.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви още веднъж!

Мога ли обаче да помоля Съдийската колегия за 5 минути почивка, преди да отговаря на тези въпроси, ако не възразявате?

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон): Аз не. Трябваше отдавна да го направим.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон):
Предполагам, че никой не възразява.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон): Ако
искате, и 15 да са.

РУСИ АЛЕКСИЕВ (без включен микрофон): Не, 5 минути
са напълно достатъчни.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): Нека да са
10.

(след почивката)

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Първо мисля да затворя темата за
натовареността съобразно разпоредбата на чл. 85 и правомощието
на общото събрание да определя броя и съставите на отделенията,
както и тяхната специализация по материя.

Какво имах предвид с идеята за инициране на
законодателна инициатива за законодателни промени? Една от тях
е приемането на подобна разпоредба на чл. 115 от ГПК, където
исковете за обезщетение по Кодекса за застраховането се
предявяват пред съда, в чийто район към момента на настъпване на
застрахователното събитие се намира постоянният или настоящият
адрес на ищеца, а и по местонастъпване на застрахователното
събитие. Тоест такава подобна промяна в материята на въззивното
гражданско производство според мен би донесла (досежно частните
жалби имах предвид, разбира се) в немалка степен облекчаване на
натовареността на въззивно отделение не само на Софийски
градски съд, но в момента коментирам за Софийски градски съд
най-вече.

Също така приемането на отменения с решение на Конституционния съд Закон за медиацията.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не, специално за частните производства.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: За частните жалби това е, което имах предвид.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, да не задавам след това допълнителен въпрос - по какъв критерий да бъде определена местната подсъдност по частните въззивни граждански дела, Вие за тях говорите?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да, това беше за първоинстанционните дела, но казах, че по този механизъм. Действително трудно е в момента да формулирам прецизно критерий, но казвам какъв вид трябва да бъде критерият. Ясно ми е, че това е съпроводено със сериозна трудност, тъй като е доста ексцентрично да се смята, че едно първоинстанционно дело може да бъде разгледано в един съдебен район, а въззивното му разглеждане да продължи в друг съдебен район. Вярно е това, но въпреки това, ако се помисли в тази насока, мисля, че могат да се намерят резерви за възползване от такъв механизъм, какъвто бе направен за първоинстанционните дела за застрахователни обезщетения по реда на чл. 115. Това е идеята. Естествено, тя подлежи на много по-сериозно обмисляне и анализ, но просто го излагам като една от дългосрочните мерки. Тъй като тя не е краткосрочна и не стои в близък план пред мен, затова и не мога да отговоря в дълбочина и прецизност, което обаче, така или иначе, предстои да го направя поне за себе си, независимо от резултата от днешното заседание на Съдийската колегия.

Следващият Ви въпрос беше за ...

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон): За закритите заседания по въззивни дела. Как ще се осигури прозрачност?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Следва наистина да уточня, че трябва да се прави разлика между прозрачност и публичност. Прозрачността и предвидимостта идват от правилното правосъдие, тоест това, което е по определени, ясни и известни предварително на всички критерии. Тоест когато имаме едно ясно, очертано с критерии от предишна практика на съдилищата правосъдие, то е предвидимо. Когато се случи събитие А, всеки гражданин, а и юрист знае, че закономерно следва събитие Б. Това е предвидимостта на съдебните решения - когато те се подчиняват на логиката на закона, на духа му и на практиката. В този смисъл казвам, че закрити съдебни заседания не биха навредили на предвидимостта и на прозрачността. Последната, по моето разбиране, се корени в това, че едно закрито заседание, което не е публично, въпреки това може да е прозрачно, когато, видимо от акта на съда, са обсъдени всички наведени доводи, възражения и съображения на страните. Тоест не слагам знак за равенство между прозрачност и публичност. В този смисъл, ако съм се изразил, без да искам, некоректно, като съм казал „публичност“, моля за коригиране на моето изказване.

Това е становището ми за закритите съдебни заседания по въззивните дела, които да бъдат такива по принцип, разбира се, със сериозните резерви, които и господин Магдалинчев каза, че съществуват в професионалната общност. Това е въпрос на обсъждане именно в нея.

По третия Ви въпрос - за масовите отводи. Има резерви от административен характер, които могат да се използват за тях. Вие, госпожо Дишева, казахте, че сте се запознали какво съм казал

на общото събрание. Ще го повторя, ще ме извините за което, и за другите колеги в Съдийската колегия. Казах, че дисциплиниращ ефект за всички съдии би имало, ако на общо събрание на отделенията тези отводи се обсъждат или поне се изчетат. Така всеки колега, по мое мнение, би придобил представа за това на какви основания другият колега си прави отвод и да прецени за себе си, макар че това няма процесуално значение, дали са основателни, или не.

От друга страна, в отговора на въпроса Ви трябва да посоча, че всъщност има една заповед на председателя на съда от месец март тази година, с която специално за гражданските отделения се дава 3-дневен срок на колегите да се произнесат по докладваните им дела за отводи. Тоест, ако се съблюдава стриктно спазване на този срок (дори мисля, че той може да се намали на два дни) и се възложи на ресорните заместник-председатели и ръководители на въззивно и първоинстанционно граждански отделения в двуседмичен срок да изготвят доклади за това как се спазват тези срокове, тоест да ги контролират, би се повишила дисциплинарността в колегите за своевременно произнасяне по масовите отводи. По този начин би се намалило това време, което Вие удачно определите като предпроцесуално, тоест преди да се започне същинската правораздавателна дейност по делото, и което води до съществено забавяне.

Има и друг резерв, който не знам доколко колегите от първоинстанционните състави на гражданско отделение използват, защото имам наблюдения, които обаче не смея да определя като обобщаващи. В чл. 7 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди е посочено, че когато ответникът е определен съд, не е нужно колега да си прави отвод, а директно го изпраща на

най-близкия равен по степен на него съд. Не знам доколко колегите трябва да направят по-прецизна проверка, за да се възползват от този законен, легитимен инструментариум - вместо да се отвеждат, директно да прекратяват делата и те да не се въртят, казано на професионален жаргон, между останалите съдии, а да се изпращат на най-близкия равен по степен съд, а именно Софийски окръжен съд. Впечатлението ми е, че не се възползват често от тази разпоредба на ЗОДОВ.

Следва да се посочи, че има определени жалбоподатели, чиито имена няма да цитирам, но Вие всички сте запознати с тях (един от тях казах преди малко), които, колкото и да е съвестен съдията, колкото и да е отдаден на работата си, не би могъл да разглежда непредубедено техните процесуални документи, защото със самото си поведение и със самия език, който използват, те предпоставят отводи от всеки съдия. Може би целта на някои от тези хора е именно това - да се удължи максимално предпроцесуалното време преди разглеждане на делото. Нямам представа, но там този инструментариум, който посочих, а именно стриктното спазване на дадения срок или дори, което бих обмислил, намаляването му от три на два дни, най-вече стриктното му спазване според мен би дало разрешение на това голямо забавяне с т. нар. масови отводи.

Това е, което мога да отговоря по този въпрос.

АТАТАНАСКА ДИШЕВА: Имам още една група въпроси, свързани все с натовареността, и с тази тема ще приключа.

Вие на няколко пъти казахте, че съдът има нужда от още щатни длъжности. Говорихте и за съдии, и за съдебни служители, и за помощници (те също са съдебни служители). Ние през годините сме се произнасяли многократно по този въпрос. Понякога сме

отхвърляли исканията, понякога сме ги уважавали, но сме увеличили значително, по мое виждане, щата на Софийския градски съд. Според Вас на база на преценката Ви (вероятно сте се готвили по този въпрос за целите на днешното изслушване) колко още съдии, съдебни служители и в частност съдебни помощници (на тях обърнахте специално внимание) са необходими, за да се счита кадрово обезпечен Софийски градски съд на база натовареността към настоящия момент? Изключваме евентуални бъдещи законодателни промени. Колко още считате, че трябва да има съдебни помощници, други служители - обща и специализирана администрация, колко съдии? Това е първият ми въпрос

На следващо място, според Вас Правилата за случайно разпределение на делата, които съществуват в Софийски градски съд, нуждаят ли се от някаква актуализация, промяна и в какъв смисъл?

На следващо място, Вие споменахте за нулиране на дела в Единната информационна система на съдилищата като мярка за изравняване на натовареността. Бихте ли дали по-големи пояснения в тази връзка и на какъв период от време в момента нулирате? Ще Ви подсказа евентуален отговор. Не считате ли, че по този начин ще се стигне до някаква форма на заобикаляне или на превратно прилагане на случайното разпределение както в досега прилаганата практика, така и в бъдеще? Изобщо как смятате, че следва да се провежда т. нар. нулиране? Ако искате, обяснете. Не знам дали всички, които ни слушат, разбират за какво става въпрос. Аз разбирам.

Последният въпрос от тази група е свързан с прилагането на Системата за измерване на натовареността на съдиите. Сега тя работи като модул към Единната информационна

система на съдилищата. Данните, които ние получаваме от Софийски градски съд, по моя преценка са противоречиви и аз за себе си не мога да установя доколко последователно се прилагат правилата за отчитане тежестта на делата специално в модула за натовареност. Известни ли са Ви тези обстоятелства, бихте ли дали пояснения дали съдиите своевременно, адекватно отразяват тежестта на делата в тази система и считате ли за адекватен този способ за отчитане на натоварването в съда? Ако пък не го правят съдиите, моля, пояснете кой го прави, по какви правила и дали те са еднакви за всички съдии?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви!

На първо място, както съм изяснил и в концепцията си, за мен оптималният вариант за съотношение между съдебни помощници и съдии, който е реалистичен, е едно към три. В момента съдебните помощници в Софийски градски съд като щатна бройка са 39, от тях 14 разпределени в Наказателно отделение и 25 в Гражданско отделение, въззивни състави. По мое мнение преформатирането на определени бройки от щатната таблица на Софийски градски съд на съдебните служители в съдебни помощници до бройката от 51 души, тоест с още 12 души, би способствала, за да се достигне до очертания от мен баланс един съдебен помощник на трима съдии. Това е, което смятам, че следва да се направи в обозримо бъдеще, и то по възможност по-скоро, като моя инициатива - предложение до Вас, Съдийската колегия, и усилия от Ваша страна, разбира се, за да се намали натовареността.

В тази връзка задължително ще отбележа, че не считам, че освен щатните бройки на съдиите, които са към момента, следва

да се предявят нови щатни бройки за съдии в Софийски районен съд.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон): Не считате?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Не считам. Просто е необходимо тези щатни бройки, които са към момента, да се заемат. Това е, което ще облекчи натовареността. В момента щатната бройка за съдии е 155, но реално правораздават 131. Това са 24 съдии по-малко. Ако тези бройки се заемат реално, това определено ще доведе до облекчаване на натовареността.

В концепцията си и в сегашните си отговори, ако не съм бил достатъчно прецизен да го изясня, сега го изяснявам, аз ще помоля Вас, Съдийската колегия, ако решите, че ще ме изберете за председател на съда, да увеличите броя на съдебните помощници - дали чрез вътрешна „миграция“ на щатове от една длъжност към друга в щатната численост на персонала, дали чрез отпускане на нови бройки, но това ще е мярка, която по мое мнение действително ще облекчи натовареността.

За другото -за заемането на свободните щатове, това е, от една страна, въпрос на приключване на конкурси, от друга, на командироване. Така че там аз ще положа всички възможни усилия това да се случи.

Дали смятам, че трябва да се променят Правилата за случайно разпределение на делата? Необходимо е да направя някакъв анализ, преди да дам напълно прецизен отговор на този въпрос, но към настоящия момент правилата действат и няма оплаквания от страна на съдиите, а и от страна на граждани и институции за неслучайно разпределение на дела. Друг е въпросът, че в много случаи това се случва неравномерно, но това не е вече

административна работа на председателя на съда или на който и да е разпределящ - бил той ръководител на отделение или някой друг съдия. Това е заради специфики на Единната информационна система на съдилищата, която понякога допуска такова неравномерно разпределяне. Тоест независимо от законово обусловената ѝ функция, ЕИСС служи за случайно разпределение на делата по принципа за електронен случаен подбор, но често се проваля в целта си това да става равномерно. Какво имам предвид? Ще посоча, че съгласно последните данни, които съм взел за натоварването на гражданските съдилища за втората половина на тази година, само за секунда, за да бъде изряден с бройките (кратка пауза, в която чете), разликата в натоварването между някои колеги в Гражданско отделение, първоинстанционни състави, варира между 58,8, което е най-ниската стойност, и 151. Виждате - почти трикратно по-висока стойност! Това е, нека да поясня, от 01.01. тази година до 19.11.2024 г., когато е направена тази справка. Във въззивни състави тази разлика е още по-фрапираща - от 29,84 (най-ниска стойност) до 170,48. Това неминуемо поражда напрежение и е предпоставка за влошаване на микроклимата сред съдиите от съответното отделение. Именно поради това предлагам като мярка, която би способствала да се намали тази неравномерност, произтичаща, отново ще подчертая, не от субективни или обективни действия на съдиите, които разпределят делата, както и не от Правилата за случайно разпределение на делата, а от особеностите на системата ЕИСС, да се нулира, разговорно казано, бройката на делата в ЕИСС не всяка година, както е досега (това е част от отговора на въпроса) - досега всяка година се нулира, а на две или тригодишен период. Защо? В ЕИСС делата, с оглед по-равномерното и справедливо разпределение на всички видове

дела, са в групи. Ще си позволя да използвам като пример Наказателно отделение, но същото важи в пълна сила и за въззивните и първоинстанционните дела, има групи: наказателни общ характер дела, въззивни наказателни частни дела, въззивни наказателни общ характер дела, като наказателните характер дела се делят на убийства, престъпления срещу собствеността и т.н. в зависимост от правната и фактическа сложност, за да не се получи така, че всички да са в една група и на един човек да се паднат три дела за организирана престъпна група, пък на друг човек три дела за държане на наркотици с цел разпространение. Във всяка една от тези групи може да се получи в края на годината допустимото от ЕИСС неравномерно разпределение с 2 до 3 дела, тоест до 30%, дори до 20% да е. Ако бройката е 20 дела, 20% са 4 дела повече. В момента, в който на 31.12.2024 г. се нулира системата, няма никаква гаранция, че същият колега, който е бил с 4 дела повече миналата година, ще бъде отново тази година с 4 дела повече. Това просто не се гарантира от системата и в края на втората година може да се окаже, че един колега е с 8 дела повече, а друг - с 8 по-малко.

Когато се нулира обаче на по-дълъг период, тази вероятност се минимизира, т.е. системата вече изчислява на дву-тригодишен период на тази бройка и вече, когато на 40 дела се нулира е едно, друго е да се нулира на 2 и следващата година отново колега, който е бил с 24 дела, да бъде отново с 24. Тази възможност се елиминира на практика поне по моите разбирания, доколкото съм наясно с техническите аспекти на ЕИСС.

Това, колега Дишева, имах предвид и като казах, че на две или тригодишен период би било по-удачно да се нулира ЕИСС, за да се изравни натоварването в рамките на самото отделение. Да,

сега я нулираме на година. И това според мен е една от причините понякога и за натрупвано с години неравномерно разпределение.

Следващият въпрос беше за отчитането натовареността на делата. По мое мнение, доколкото има поглед върху дейността на съдиите в Наказателно отделение, в смисъл там съм сигурен, съдиите отбелязват след приключване на всяко дело в една бланка, която е приложена към делото индекса, който се завежда от деловодството. Нямам представа в тази част, която е чисто техническа и не касае чак толкова организационно дейността на съда, как се съобщава във Въззивно, Гражданско, в Търговско отделение. Предполагам, че по същия начин, защото правилата са за целия съд, те не са различни за всяко едно отделение, тъй като индексът на делата касае общата дейност по правораздаване. Така че с висока степен на вероятност допускам, че и там се случва същото. Колегите отразяват своевременно индекса от резултата на произнасянето си, той се въвежда, но оттам нататък какво се случва вече е въпрос също на техническите възможности за тези индекси. Опасявам се, че те се нуждаят от доста сериозна ревизия към настоящия момент. Въпросът е кой ще се захване с това, защото опитът ми показва, че когато на колегите, които всички знаем вече, неведнъж се спомена в тази зала днес, са свръхнатоварени им се възложи и такава задача примерно да изготвят предложение за ново индексирание на делата, които разглеждат, там не би се посрещнало с особено голям ентузиазъм.

Ако нещо изпуснах, моля за помощ. Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие през някакъв период от Вашата професионална биография сте бил говорил на съответния орган на съдебна власт. На мен не ми е известно дали към настоящия момент Софийски градски съд има говорител или лице,

което по някакъв начин коментира с обществеността, с журналисти и представители на медиите по принцип и т.н. (Р.Алексиев: Да.) Какво смятате по този въпрос (говорим за Софийски градски съд) и по какви въпроси считате, че следва говорител на съда да комуникира? Какво би следвало да бъде също така участието на съдиите в този процес извън говорителите?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Да. В настоящия момент Софийският градски съд разполага с пресаташе, което провежда медийната политика на Софийски градски съд и същото се справя в момента със своите задължения, като подава с необходимото качество, обем и бързина информацията по дела, които са поставени в обсега на общественото мнение и на медийното внимание на свои колеги-журналисти, като е реализирала в тази си връзка и доколкото съм запознат Вайбър група, ако не се лъжа, със 127 колеги-журналисти, т.е. медийна политика на Софийски градски съд по отразяване на т.нар. обществено значими дела, всъщност това са всяко дело е обществено значимо, но това са дела със засилен медиен и обществен интерес, се осъществява.

Дали трябва да има говорител? Не мисля, че трябва да има говорител съдът. Смятам, че пресаташето е органът, който следва да осъществява и се справя с медийната политика на съда при съобразяване, разбира се, на правилата за комуникационна стратегия на Висшия съдебен съвет. Съвременните дигитални и информационни технологии до такава степен промениха моделите за създаване и разпространение на информация, че говорителят общо взето се превръща в изразител пред камерите на новина, която преди това е била своевременно разпространена. Именно и понеже, вече не новите, но съвременните онлайн медии се нуждаят от незабавен достъп до информация, защото в противен случай

фалшивите новини заливат интернет пространството и се мултиплицира изключително бързо, е създадена и посочената по-горе Вайбър група с журналисти от пресаташето на Софийски градски съд и то осъществява чрез нея медийната стратегия на съда.

Каква е медийната стратегия на съда към настоящия момент? Тя е възможно най-скорошно след постановяване на съдебния акт да се разпространява информацията относно медиите, по възможност да се разяснят мотивите, заради които този акт е постановен, на един разбираем, нормален, неюридически български език. Това според мен е един от инструментариумите за укрепване на доверието на обществото в съда - когато мотивите на съда бъдат разговорно казано преведени на нормален, човешки, неюридически език така, че да може да ги разбере всеки ползвател на онлайн или телевизионна медия.

Различни са органите на съдебната власт, включени в нейната система като прокуратура и съда. Затова прокуратурата има нужда от говорител, докато съдът има нужда, по мое мнение, единствено от пресаташе.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не разбрах защо прокуратурата да има нужда от говорител, който да е прокурор, а съдът да няма нужда от говорител. Ако искате пояснете, но доколкото разбрах пресаташето не е съдия, нали? (Р.Алексиев: Точно така. Тя се води съдебен служител с коректно наименование „Връзки с обществеността“.) Добре.

Преди известно време говорихте за това, че следва да се увеличи участието на съдиите в този процес на разясняване на техните актове и на правораздавателната им дейност пред обществеността. Аз неслучайно Ви зададох този въпрос. След като

считате, че съдът няма и няма нужда от говорител, който да е съдия, как считате, че този процес може да бъде реализиран, ако правилно съм разбрала Вашите изявления от преди малко, че следва съдиите да участват в този процес? Между другото, аз ще Ви подпомогна. Аз го споделям. Въпросното пресаташе, доколкото разбирам, не е изобщо юрист, нали така? (Р.Алексиев: Точно така.) Не е просто съдия, не е и юрист. Да.

Моля да дадете разяснение в тази връзка - как ще се постигне тази цел или това Ваше виждане, че съдиите следва да участват в процеса най-широко казано на връзка между обществеността и тяхната правораздавателна дейност, а от друга страна, тази връзка се осъществява единствено от лице, което е пресаташе и не е дори юрист.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Съвсем правилно сте ме разбрали, госпожо Дишева! Моята идея не опосредено чрез говорител, а именно лично чрез помощта на пресаташето, което да осъществи съответната връзка с медията, която има интерес, съдиите лично да участват, когато имат желание, в комуникация с обществото при разясняване на своите актове на разговорно казано „човешки, нормален език“. Именно затова смятам, че няма нужда от говорител. Говорителят опосредява мнението на съответния магистрат. Той казва това, което му е било казано от съответния в прокуратурата наблюдаващ делото прокурор. В съда човекът, който може да даде най-пълен и точен отговор, и да отговори на появили се в момента въпроси, е именно съдията, който е разгледал вече и приключил с влязъл в сила съдебен акт или не, съдия с влязъл съдебен акт съответно по наказателно, гражданско, търговско и брачно производство, и в тази негова комуникация с обществото, по мое мнение, няма нужда от посредник, какъвто се явява

говорителят, а единствено от пресаташе, което чисто логистично и технически да организира неговата изява.

Действително нашето пресаташе или, коректно казано, експертът ни „Връзки с обществеността“ не е юрист, но той е бил дългогодишен журналист именно в областта на наказателното правораздаване, в смисъл, че има необходимите познания от правната сфера и в гражданските, и в търговските, и в наказателните дела така, че да осъществи една подходяща комуникация с представителите на съответни медии и ако съдията има желание, да направи контакта му със съответния журналист.

Това беше идеята ми, че няма нужда от говорител, който да е посредник между съдията и журналистите, а трябва самият съдия да изкаже отново, подчертавам дебело, ако има желание за това, мотивите си за постановяването на съответно влезлия в сила акт.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие отговорихте на въпрос, мисля, че г-жа Марчева Ви го зададе, във връзка с разрешаването използването на специални разузнавателни средства, искам на няколко детайла да обърна внимание.

За какъв период от време, разбрахме от отговора, който дадохте, синтезиран след закритата част на нашето заседание, че през октомври (така съм запомнила) 2023 г. сте дал разрешение в два различни случая за прилагане на такива по отношение на Мартин Божанов-Нотариуса.

Въпросите са ми следните: За какъв период от време Вие имахте, вероятно всъщност имахте ли делегиране на правомощия по реда на чл. 15, ал. 2 от Закона за специалните разузнавателни средства (ЗРС) от председателя на съда да се произнасяте по искания за прилагане на специални разузнавателни средства (СРС)

и за какъв период от време, за периода, през който сте бил заместник административен ръководител?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря, госпожо Дишева! От 19.09.2019 г., т.е. от акта на встъпването ми като заместник-председател и ръководител на Наказателно отделение на Софийския районен съд аз съм оправомощен от председателя на съда с негова заповед, съгласно разпоредбите на ЗСВ, да давам разрешения или да отказвам такива на отправени искания за използване на специални разузнавателни средства, както и такива по Закона за електронните съобщения в предвидените от това случаи, когато компетентен е председателят и на Софийския районен съд, защото има и такива специфични разпоредби.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, участвате в заседанието, нали? Да. Моля да оставяте включени мониторите си, за да се вижда, че участвате.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Тоест от посоченото от мандата 19.09.2019 г. до ден днешен аз съм легитимно оправомощен със заповед на председателя на Софийски градски съд да давам или да отказвам разрешения за използване на използване на специални разузнавателни средства.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, благодаря Ви! Ние обсъдихме вече този въпрос, аз не се сещам дали в закритата или в откритата част на заседанието, но всъщност съм сигурна, че няма да Ви задам въпрос, за да разкриете класифицирана информация нито ще Ви питам за това, т.е. няма да Ви попитам, аз приемам към Вас и да не давате такава информация, затова считам, че мога да Ви задам този въпрос.

В публикация, в рубрика, няма да я цитирам, но тя съм сигурна, че са запознати всички с нея, от последните няколко дни

имаше твърдения за това, че народен представител е отправил запитване като председателя на Софийски градски съд дали сте имал достъп до класифицирана информация, в частност свързана с разрешения за прилагане на специални разузнавателни средства (СРС) по отношение на Мартин Божанов-Нотариуса.

Първият ми въпрос в тази връзка е, като преди това, разбира се, ние коментирахме мисля, че в закритата част, но това не е някаква информация, доколкото тя в няколко медии през различни периоди от време се появява или по-скоро в електронни сайтове, в част от тях, за това, че Вие сте предоставил информация лично или опосредено, не си спомням какво беше твърдението, за искане или за даване на разрешения за прилагане на специални разузнавателни средства по отношение на Мартин Божанов-Нотариуса. Такъв беше контекстът във въпросната публикация, за която говоря отпреди няколко дни.

Та въпросите са ми следните: Искането от народен представител до председателя на Софийски градски съд би трябвало да бъде, мисля, че от април м.г. или от юни м.г. Обсъждали ли сте с г-н Алексей Трифонов, аз мислех да го питам него по този въпрос, но го няма, обсъждали ли сте този въпрос, информира ли Ви той, защото доколкото имам информация, отговор на този въпрос не е даден? И моля публично да дадете обяснение по този въпрос, пак повтарям - без да разкривате никаква класифицирана информация и отговорете дотам, докъдето считате, че няма да разкриете такава информация, което да е недопустимо.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Разбира се, с най-голямо удоволствие ще отговоря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, само една секунда, извинявайте! Всъщност отговорете на въпроса, да, отговорете.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Винаги с удоволствие или по-скоро с удоволствие ще отговоря, но с недоволствие от така тиражираните и даващи повод за въпроси в хората, които си задават инсинуации и недоказано внушение.

Първо, повтарям и няма да престана да го правя - нито познавам това лице, нито съм имал някакъв достъп с него освен в частта, когато Ви разясних, нито по какъвто и да е начин някой ме е свързвал с него. Аз съм се свързвал с него опосредено или лично, т.е. нямаме никакъв опосреден или пряк контакт, нито сме имали докато е бил жив, разбира се. Абсурдно е! Може да ми се явява в сънищата и да ме тормози, както различни „жълтини“, които се появяват, появил се в някакъв сайт. Никой от нас не е застрахован. Още утре може да се появи в сайта, че примерно някой от Вас е направил еди-какво си и това неподкрепено с каквото и да е твърдение, единствено изхождайки от това, че изпълнявате определена длъжност и създава съмнение... (Прекъснат.) Значи знаете как ме разбирате, знаете какво ми е, затова разбирате моята емоция в момента.

Никога по никакъв начин не съм си помислил да наруша служебните си задължения до степен на престъпление, защото това е престъпление, да разкривам тайната на класифицираната информация особено по такъв брутално незаконосъобразен начин. Но както и да е, това е нещо като различно отклонение.

Не знам за такова искане. Не е коментирано с мен и не е обсъждано. Не мога да Ви кажа даден ли е отговор или не е даден, но ако не е даден, защо не е даден отговор, но не знам за такова искане.

Това, което мога да поема като свое задължение, ако бъда избран за председател на Софийски градски съд, е да поканя

съответния народен представител, доколкото достъпа му до класифицирана информация позволява лично да се запознае с регистрите, начина на работа и организацията на същата в Софийски градски съд и да се убеди сам, че това, за което някой, някъде е написал и той го е репродуцирал, е абсолютно невъзможно и абсурдно. Не мога да кажа, не е обсъждано с мен такова питане. Ако той го отпрати към мен, категорично мога да Ви кажа, че ще положа всички усилия и то в публичен аспект, максимално публично, за да се изчисти името ми от споменаването му някъде си по някаква причина и впоследствие репродуцирането му в такива „жълтини“.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Вие казахте, че не сте се познавал, не сте имал никакъв контакт с Мартин Божанов-Нотариуса. В тази връзка Ви задавам следния въпрос: Вие ходил ли сте в така известния клуб „SS“? Ако не сте ходил, дали сте чувал за неговото съществуване преди убийството на Мартин Божанов, преди да станат публично известни определени обстоятелства, чувал ли сте за съществуването му, за това други колеги да са били там, в този аспект?

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Госпожо Дишева, ще си позволя да направя предположение, че колкото Вие сте чували за него, толкова и аз преди да стане публично известно.

Не, не съм чувал преди да стане публично известно и не, не съм ходил там.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Във връзка с въпрос, който г-жа Керелска мисля, че Ви беше задаван, бих искала един уточнителен да задам. Ставаше въпрос за делото, по което поради неизготвяне на мотиви и изобщо цялото му забавяне, е изтекла абсолютната

давност, за абсолютна мисля, че ставаше въпрос, да, то няма друга по наказателни дела.

Помните ли кой беше адвокат по това дело? Въпросът ми е свързан с предходните и не е случаен.

РУСИ АЛЕКСИЕВ (без включен микрофон): Категорично не, нямам спомен кой е бил адвокат.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Защото аз имам информация, но не съм сигурна с нея, затова няма да я оповестя публично, но мислех, че Вие може би помните. Защото доколкото ми е известно Вие сте имал препоръки или даване на указания от тогавашния административен ръководител на съда да изготвите мотивите по това дело точно поради интереса от тогавашния главен прокурор, за който Вие споменахте, Вие сте писал вероятно обяснение или нещо подобно, затова си мислех, че може би помните адвоката и по-конкретно обстоятелства по това дело. Просто се помнят по мое виждане такива неща.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Колега Дишева, помня същината на нещата, както виждате, защото отговорих на колегата Керелска всичко, което си спомням, но такива подробности като това кой е бил адвокатът, а и да са ми давани указания да напиша мотивите не мога да кажа.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви за отговора!

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Нямам никаква представа кой е бил колегата адвокат.

Само моля да се вземе предвид, че ние съдиите работим с адвокати, в смисъл работим като отсрещна страна, както работим и с прокурори отсрещна страна.

Нямам представа кой е бил колегата, който се е явявал да осъществява процесуално представителство по това дело, което имате предвид.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако иска някой от колегите да поясни тук защо стана смешно.

Последният ми въпрос: Всъщност да, още две неща исках да Ви попитам. Вие, доколкото се сещам, може и да бъркам, но сте единственият български магистрат, може и да бъркам, който е получил наградите „Прокурор на годината“ и „Съдия на годината“ през период около 6 години – през 2022 г. мисля, че „Съдия на годината“ (данните ги има във Вашата биография), да през 2014 г. „Прокурор на годината“ и през 2022 г. „Съдия на годината“. Мен това, честно Ви казвам, много ме впечатли – шест години, след като сте най-добрият прокурор на страната, да станете и най-добрият съдия, изключително впечатляващо!

Ако искате, коментирайте и дали знаете, всъщност въпросът ми беше това – дали знаете кой всъщност стои зад тези награди, защото аз не знам? И за да не взимам отново думата... (Прекъсната.)

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Мога ли да отговоря направо, за да не Ви губя времето? (Ат.Дишева: Да.)

Да, знам кой стои зад тези награди и веднага ще Ви кажа. Горд съм с това (не знам дали съм единственият магистрат, но ако е така, това засилва още повече моята гордост), че съм бил избран за „Прокурор на годината“ и за „Съдия на годината“.

И веднага ще Ви кажа: зад „Прокурор на годината“ не знам кой стои, нямам представа, не съм се интересувал, но зад „Съдия на годината“ знам кой стои, защото журито, което е избрало моята номинация (тези номинации, доколкото знам, се правели от

юридическата общност: съдии, адвокати, прокурори, журналисти), журито, което ме е избрало да бъда „Съдия на годината“, се състои от професор Мръчков, от член-кореспондент професор Огнян Герджиков, от член-кореспондент професор д-р Атанас Семов, от Марияна Карагьозова-Финова – български съдия в Европейския съд по правата на човека. Тези хора стоят зад излъчването на наградата „Съдия на годината“ за мен. Надявам се, че съм бил... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Много добре направихте, че оповестихте имената на членовете на журито.

Последният ми въпрос е свързан с цялостното Ви виждане за състоянието на съда и за това какво Вие, ако бъдете избран за административен ръководител, ще направите. Взимам повод за този си въпрос от едно Ваше изявление на Общото събрание, което обобщено казва нещо такова, може би сте го направил и в различен контекст от този, който Ви питам, но Вие (перифразирам) казвате: „Който и да бъде избран от нас двамата (имате предвид другия кандидат - съдия Алексей Трифонов) нищо в съда няма да се промени“. Нали в този смисъл имате изявление?

Сега въпросът ми е свързан с това: Вие казахте, че се чувствате по-енергичен, говорихме за много съществуващи проблеми в Софийски градски съд, те не са тайна за никого, какво смятате да промените в Софийски градски съд в работата и организацията на работа по-скоро на съда, ако бъдете избран за председател?

Благодаря Ви за търпението предварително, а също и на колегите!

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Фразата, че нищо няма да се промени беше в контекста, че по времето на мандата на г-н Трифонов в съда

имаше спокойствие и продължава да има, т.е. доколкото има някакви леки дразги в самите отделения, те са на обективна основа заради неравномерно разпределение и нещо подобно. Няма, поне от това, което аз виждам ежедневно, няма разделение на лагери, на групички, на някакви крила. Съдът е единен. В съда всички сме мога да кажа спокойни и работим спокойно. В този смисъл казах, че независимо от това кой от двамата кандидати на Общото събрание, които приехме да подадем лично документи, решихме лично да подадем документи поради определени организационни причини, няма да се промени в тази насока, т.е. спокойствието и добрият микроклимат в съда ще се запазят. Това е същината във фразата ми „Нищо в съда няма да се промени“. Тя произтича, контекстът ѝ е от духа на цялото събрание и изказванията.

За това какво бих променил в съда говорих в близките 4 часа. Накратко ще обобщя.

Основната ми цел е, че с мерките, които очертах пред Вас, които са в правомощията на административния ръководител, е да се намали натоварването, да се получи по-справедливо разпределение, да се повиши качеството и сročността на правораздаването (цел номер едно), организацията и ефективността на работата на съдебните служители също да се подобри с очертаните от мен преди това мерки; по възможност подобряване на материалната база, но това вече е в дългосрочен аспект, както вече коментирахме за действията в тази връзка и това, което с Вас преди малко коментирахме и по-скоро отговорях на Вашите въпроси за повишаване доверието на обществото в работата на съда. Това са ми целите, които бих предприел.

Като конкретни мерки - това е увеличаване бройката на съдебните помощници, т.е. на щата за съдебни помощници като

най-бърза и ефективна мярка за подпомагане на колегите; възприемане на нулирането на делата в ЕИСС на повече от едногодишен период, а именно дву-тригодишен период; бързо приемане на вътрешен за съда акт, с който да се регламентира и командироването на съдии в Софийски градски съд и ясни критерии за това; и полагане на усилия за попълване на свободните щатни бройки с мотивирани и квалифицирани специалисти, най-вече при съдебните секретари.

Това е въпрос, който не засегнах, не ми бе и зададен, но той е много важен. Драстично е положението със съдебните секретари. Съдът без съдебни секретари е като човек без поне една ръка. В момента ние сме отправили към Вас и моля, независимо какъв ще бъде резултатът от днешното Ви гласуване, най-горещо Ви моля за съпричастност и за полагане на усилия в тази насока да уважите това, което сме отправили към Вас. През м. ноември съвместно от председателите на най-големите съдилища в страната, тогава председателят съдия Трифонов и съдия Александър Ангелов е отправено до Вас, уважаеми членове на Съдийската колегия, едно писмо с предложение за промяна на основното възнаграждение на съдебните служители от Софийски градски съд и Софийския районен съд. Сами знаете, че групирането на администрацията на съдилищата е извършено съгласно действащия Класификатор в няколко групи, като в първата група това са съдилищата с брой на магистратските длъжности над 50. Виждате, в Софийски градски съд са 3 пъти повече - 155 по щат, и това са без младшите съдии. С младшите съдии стават 196. Не мисля за справедливо спрямо съдебните служители, работещи в Софийски градски съд, в Софийския районен съд отделно - там пък е 220 бройки, ако не ме лъже паметта. Така че съдебната

администрация от Софийски градски съд и Софийския районен съд напоследък предприема вътрешно мигриране към други органи на съдебна власт, които са по-малко натоварени, което е съвсем човешки разбираемо. Ние се обезкръвяваме, нямаме съдебни служители особено съдебни секретари и това е част от заплащането им наравно с техните колеги, които работят при много по-ниско натоварване.

Затова ние сме отправили към Вас апел - председателите по-скоро на двете съдилища, но тъй като сме коментирали със съдия Трифонов този въпрос, затова си позволявам да употребя множествена форма „ние“, да извадите от Класификатора от първа група служителите на Софийски градски съд и да ги изведете в нова група, която да е уникална така, както между другото в ЗСВ е предвидена възможност за магистратите за Софийски градски съд и Софийския районен съд. Това би довело до увеличаване на техните трудови възнаграждения респективно и до възможността за попълване на свободните ни щатни бройки от съдебни служители, най-вече от съдебни секретари.

Без да злоупотребявам с Вашето търпение, само за 3 секунди ще си позволя да Ви дам един пример в тази връзка колко е тежко положението ни. През м. август 2023 г. сме открили процедура за провеждане на конкурс за заемане на 10 щатни бройки за съдебни секретари - явиха се 5 човека. През м. февруари миналата година пак за 10 щатни бройки обявихме конкурс - отново 5 човека. В конкурса, който обявихме през м. май за 10 човека се явиха 10 човека. Но Вие виждате, че дори когато се явяват пълният брой кандидати не може да назначиш всички, някои от тях просто имат желание, но нямат специфичните умения.

Молбата ми е в тази връзка освен за съдебните помощници, това е голям проблем за съда. Моля Ви вземете решение в позитивен срок в тази връзка за съдебните служители.

Благодаря Ви много! Ако има още въпроси, съм готов да отговарям.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, други въпроси има ли към съдия Алексиев? Мисля, че се изчерпиха въпросите към Вас.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря Ви! Лек и хубав ден от мен!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Аз също благодаря за участието и да изчакате дискусиата и нашето решение.

(Руси Алексиев излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, имате думата.

Госпожо Имова, заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, предварително се извинявам за това, че след известно време трябва да напусна заседанието и затова първо да споделя своите впечатления от представянето на колегата, надявам се, че ще ми бъде дадена възможност и да гласувам.

Очевидното не подлежи на доказване. Колегата повече от 4 часа ни убеждава в своите професионални качества. Не само това, което е на хартия, виждаме, че е отличен професионалист с оглед атестацията му, но видяхме един широкомащабен човек с висока компетентност не само в юридическата професия, но и широка житейска компетентност, житейски опит, който е придобил. За професионалния опит също, конкретно за професионалния опит като административен ръководител също бих могла да кажа, че нямаше кътче от работата на Софийски градски съд извън

организацията на работата на Наказателното отделение, за която той пряко отговаря вече шеста година като заместник на административния ръководител, но и в другите отделения, организацията на работата не му е убягнала. Той има своите идеи и за оптимизиране на тази работа, а има и добър опит в успешното справяне със задачите по организацията на работата в Наказателното отделение; споделените идеи за разширяване на възможностите за съдийското самоуправление; споделените идеи за решаване въпросите във връзка със сградния фонд и затрудненията в това отношение по отношение на работата на Софийски градски съд; споделените идеи, нови предложения във връзка с оптимизиране и подпомагане работата на съдиите чрез увеличаване щата на съдебните помощници. Изключително силно съм впечатлена от грижата на колегата и по отношение на качеството на работа на съдебните служители. Той иска *de lege ferenda* за промяна, може би не *de lege ferenda*, защото това е въпрос, който може да се реши от Съдийската колегия по административен ред, за изравняване статута и на съдебните служители такъв, какъвто е по-висок като статут по отношение на районните съдии и градските съдии в София очевидно с оглед изключително високата натовареност, изключително високата правна и фактическа сложност на делата, по които се правораздава. Една основна причина да върви добре организацията на работата е да има компетентна администрация, която да подпомага правораздавателния процес на съдиите. В тази насока виждам една много положителна идея, която сподели колегата.

Нямам забележка към нито един от отговорите, защото той успя да се аргументира. Дали това ще се хареса или не на някой

от нас това няма значение. Той се аргументира подробно, убедително.

Направи ми впечатление и неговата енергия. Той е изключително издръжлив. В рамките на повече от 4 часа с такова разнообразие от въпроси и то нелеки спрямо всеки, който би застанал на неговото място, той отговори с вещина, със спокойствие, с хладнокръвие и с убеденост. Той беше искрен и убедителен, което е също едно качество, което следва да притежава един административен ръководител. Също така ми направи впечатление и неговата етичност, лоялност към предходното ръководство, към колегата Трифонов, признание на неговите заслуги. Това, че той заяви, че ще продължи, но ще и надгради, като вложи и свои идеи, лично негови, персонални да подобри работата на съда на мен ми се струва един залог действително за доброто ръководство на този съд.

Няма да Ви отегчава повече, а да дам възможност и на другите колеги. аз ще подкрепя тази кандидатура, считам, че е достойна. Считам, че тя е лидерска кандидатура и следва да се даде път на колеги с качествата, които прояви колегата Руси Алексиев.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Имова!

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Уважаеми колеги, аз няма да подкрепя кандидатурата на съдия Руси Алексиев за председател на Софийски градски съд.

Част от нещата, които г-жа Имова каза, по моя преценка съответстват на обективните факти, а именно тези, свързани с неговата професионална биография. Тя, както имах повод вече да спомена, е впечатляваща. На практика до 2015 г., считано почти от

началото, т.е. не началото, 4 години след началото на неговата професионална биография той е бил прокурор, по-конкретно от 2001 до 2015 г. е бил прокурор, последователно като младши прокурор, прокурор, ръководител на Втори отдел „Икономически“ в Софийска районна прокуратура, след това заместник районен прокурор, след това прокурор в тази прокуратура и от септември 2019 г. е съдия в Софийски градски съд, а пък от 2019 г., от следващия ден на назначението си между другото е заместник на административния ръководител, т.е. извинявайте, от 2015 г. до 2019 г. е съдия в Софийски градски съд и след това е заместник-председател до настоящия момент на Софийски градски съд на Наказателното отделение.

Ненапразно зададох въпроси на съдия Алексиев, свързани с организацията на работа в Наказателно отделение. Той е бил ръководител на това отделение в един бих казала емблематичен период, когато бяха закрити специализираните органи на съдебна власт и по-конкретно както значителна част от делата, така и значителна част от съдиите в Специализирания наказателен съд бяха образно казано прехвърлени в Софийски градски съд.

Аз не получих конкретен отговор на въпроса за претендираните от съдия Алексиев положителни практики в Наказателното отделение на Софийски градски съд, които той възнамерява (така заяви) да приложи по отношение на целия съд, защото тези две мерки, за които той каза, а именно изготвянето на графики и каква беше другата(?) са въведени, доколкото ми е известно преди неговото встъпване в длъжност „заместник на административния ръководител" и наред с това, и въпреки това се оказва, че в дадената от него твърдяна като много добра

организация на работа и добри практики в работата на Наказателното отделение, създава условия или позволява забавянето на дела, имам предвид наказателни дела - това са случаите, за които ние коментирахме.

На следващо място, не видях никаква по мое виждане адекватна представа за това как може в Софийски градски съд да бъде изравнена натовареността на съдиите в различните отделения както по различни видове материя, така и по граждански дела. Вече имах възможност да го кажа - това е проблем, с който ние многократно сме се занимавали в Съдийската колегия и в комисиите към Съдийската колегия по какъв ли не способ. Съдия Алексиев няма представа от начина, по който работи модула за натовареност. Ненапразно го попитах, вярно, че областта е специфична, също така е вярно обаче, че той в качеството си на заместник на административния ръководител и ръководител на колегия би трябвало да е наясно с начина, по който функционира този модул, с начина, по който се отчита натовареността и освен това не получих отговор на въпроса дали счита отчитането по този начин на натовареността за реално.

На следващо място, отговорите, които даде кандидатът в процедурата, във връзка с евентуалните способи за намаляване натоварването на Софийски градски съд смея да твърдя, че са почерпени или от публично изнасяни данни, или от практика, или направо са му подсказани, имам предвид за прилагането на някакъв способ за преразпределение, в смисъл със законодателна уредба (той това уточни) по отношение на частните въззивни дела, всъщност той не даде отговор на този въпрос, което ме кара да мисля, че нито знае отговора, нито сериозно е мислил по този въпрос. Тази тема беше обсъждана, между другото, мисля, че и на

заседание на Съдийската колегия, затова изглежда популярна. Но аз бих искала да чуя реалистичен отговор по какъв критерий частните въззивни граждански дела биха могли по отношение на актове, постановени от Софийския районен съд (да стана ясна, защото такава е компетентността на Софийски градски съд), та по какъв критерий биха могли да бъдат преразпределени из страната тези дела без да се нарушават основни принципи на гражданското съдопроизводство и т.н.

Същото се отнася и по отношение на отговорите за разглеждането на въззивните граждански дела в закрито заседание. Ненаправно споменах, че този въпрос беше обсъждан за касационните производства пред Върховния административен съд, нито стана законодателен факт, нито пък имаше така положителен отглас в това отношение.

Също по отношение на масовите отводи съдия Алексиев няма адекватен отговор. Ненаправно споменах 600 отвода на един съдия, 2 години среден период от време за получаване на докладчик по дела.

В този смисъл бих искала да обърна внимание на обстоятелството, че като част от ръководния екип на досегашното ръководство на Софийски градски съд г-н Алексиев е имал възможност да предложи мерки по всички въпроси, не само по отношение на работата на Наказателното отделение, да препоръча такива, да предприеме конкретно като административен ръководител на отделението такива, но аз нямам информация и не получих такава по отношение на нещо конкретно, което той като част от ръководния екип е осъществил или е предприел. Ненаправно го попитах за разрешаването на отпуски и за тези два случая, аз повтарям - те не са единствени, ние имаме данни за

обезщетения за забавено производство за много други случаи, няма значение, че са за единични дела. За конкретния частноправен субект единичното дело, може да е единственото дело, но за него това създава образа на българското правосъдие независимо дали става въпрос, повтарям, за конкретно дело или за един конкретен съд.

Иначе, колеги, не мога да отрека стоицизма на съдия Алексиев. Той очевидно беше подготвен за това изслушване - нещо, което ще трябва да отчете липсва в някои други случаи, но когато избираме административен ръководител на най-големия окръжен съд в страната и освен, че е най-голям по численост на съдии и съдебни служители, това е и съдът, който има най-голяма специфика на разглежданите дела, обоснована, разбира се, от определени законодателни разрешения, та когато избираме председател на такъв съд, ние трябва да бъдем особено внимателни, особено задълбочени в преценката и в никакъв случай не може да правим според мен извод единствено от отговорите, които се дават и от това, което слушаме в конкретния момент. Следва да държим сметка за цялата професионална биография включително за публично известните данни по отношение на конкретни случаи на произнасяне и други подобни обстоятелства - неща, за които аз вече обърнах внимание.

Приключвам с това и с последното си изречение се опитвам всъщност да Ви обясня защо зададох толкова въпроси, и да Ви кажа, че всъщност няма нищо случайно в това избиране председател на Софийски градски съд.

Да, и в заключение това, че е отговарял кандидатът 4 часа на нашите въпроси само по себе си не доказва нищо. Аз ще Ви припомня един случай, в който един кандидат отговаря 10 часа на

нашите въпроси. Голяма част от Вас признаха, т.е. обявиха тогава, че това е най-добрият кандидат, който ние някога сме слушали или бихме могли да имаме. Това не пречи няколко години след това също така голяма част от Вас да обявят публично, че са сбъркали при този избор. Давам това само като обяснение. Много съм далеч от мисълта, че съдия Алексиев представлява такъв пример. Това по отношение на репликите, че сме го слушали 4 часа и за което се извинявам, че аз също имам известен принос за тази продължителност.

В заключение, както казах, аз няма да подкрепя тази кандидатура, защото считам, че Софийски градски съд е един съд с доскоро изявена много силна форма на съдийското самоуправление не следва да получава за председател съдия, който е участвал в досегашния управленски екип на съда и в чийто управленски мандат ние сме констатирали множество проблеми в организацията на работата, за да бъде осигурено едно правосъдие по всички стандарти и добри практики.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря! Други изказвания?

Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Уважаеми колеги, ще обоснова много накратко своя вот. Аз имам много не просто колеги, а приятели съдии в Софийски градски съд и през изминалите 5 години имах достатъчно много информация по отношение на много от проблемите, които хронифицираха в годините и с част от които ние сме се занимавали особено в комисия „Съдебна карта и натовареност" това е и въпрос, по който много време се разискваше и въпросите, които бяха зададени на колегата Алексиев за неравномерното натоварване между отделенията, за проблемите на Въззивно гражданско отделение и т.н. Това, което между другото не

е качен първият протокол, който е свързан с номинацията на съдия Алексиев... Добре, значи, аз съм го чела в други материали, но не го видях сега, но факт е, че съдия Алексиев е номинация на съдия от Софийски градски съд. Факт е, че колегите поне тези, които са се изказали, считат, че той би могъл да се справи с предизвикателствата пред този съд. На мен ми се струва, че не би било добре да бъде оставен съдът без титуляр председател, защото изпълняващ функциите „административен ръководител“ на най-големия окръжен съд и бих казала може би с най-много така да се каже проблеми, свързани с администрирането на дейността на съда, не със съдийската работа, а с онази организационна част от живота на един съд, липсата на титуляр на това, който да поеме отговорността и да бъде с пълното съзнание, че това му е възложено и следва да предоставя всичко от себе си, за да се справи с тези проблеми, е по-важно.

Факт е, че от толкова голям съд очевидно няма колеги, които да желаят да се кандидатираат. Моето лично обяснение е, че като цяло промените в ЗСВ и уредбата на статута на административния ръководител доведе до това, че няма желаещи, защото административен ръководител на практика е сведен, както се изразяваше съдия Проданова от ВКС, до „домоуправител“ на съда. Виждате, че голяма част от съществените въпроси са предмет на компетентност от Общото събрание и опитът, това, което предложи и колегата Кояджиков, за да се избегне стагнацията във връзка с приложението на чл. 85, ал. 3, т. 1 от ЗСВ би поставил все пак под въпрос дали не е свързано с някакво заобикаляне на закона и е много деликатно, защото ще срещне голяма съпротива и сред колегите съдии.

Моите лични впечатления. В три случая съм имала възможност по служебен въпрос да комуникирам със съдия Алексиев именно поради невъзможността да намеря решение чрез сезирането на председателя на съда. Няма да ги описвам, защото, ако тръгна да ги разказвам, те са доста дълги като фактическа обстановка, но мога да кажа впечатленията си, че съдия Алексиев направи всичко възможно, каквото зависи от него при това, че не засягаше Наказателно отделение да разреши по един много елегантен начин проблеми в съда свързани с едно недоволство на съдии от Въззивно гражданско отделение, свързано с графици, свързано с разпределение на младши съдии и т.н., което затрудняваше много работата на няколко състава и предизвикваше наистина, така да се каже, сериозно негодувание.

Тогава всъщност мога да кажа от тези случаи, че първо, съдия Алексиев е способен да носи отговорност и най-вече действително да предприема действия, за да разрешава проблеми, което може би този съд има нужда. Виждам, че нагласата му е да се съобразява с мнението на колегите съдии, което също е много важно, защото съдът е много голям, становищата и мненията са различни, но няма как да бъдат пренебрегнати независимо от това, че все пак в някои случаи решенията ще бъдат специално негови.

По тези съображения аз лично ще гласувам „за“ неговата кандидатура. Получих и удовлетворителен отговор на това, което зададох като въпроси, защото действително в социалните мрежи срещнах някакви такива твърдения и това беше особено важно за мен, защото аз имам отношение изцяло към този случай и мисля, че е много важно да бъде изяснен въпросът каква е съпричастността на един административен ръководител в този много емблематичен за съдебната система казус.

Това е. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря Ви, госпожо Марчева!
Други желаещи за изказване? Не виждам други.

След като приключиха дебатите и намерението за изказване от Ваша страна, аз също искам да маркирам моето становище по избора на председател на Софийски градски съд, като спра вниманието Ви в няколко насоки.

На първо място, категорично ясно е за всички нас, че формални предпоставки, пречатстващи избора на съдия Алексиев, отсъстват. Аз считам, че по време на днешното изслушване, а също така видно от неговата концепция и на трето място, от моите персонални впечатления относно служебната дейност на съдия Алексиев би могло с висока степен на категоричност да се изведе, да се обоснове и извод за това, че кандидатът е подходящ да оглави Софийски градски съд.

Какво имам предвид относно личните качества на съдия Алексиев? Аз, разбира се, го познавам единствено и само професионално още от момента на времето, когато съм била заместник-председател на Върховния касационен съд и ръководител на Наказателна колегия, така че в тази област и сфера на дейност на нашите съдебни органи съм могла да оформя непосредствени впечатления. Те са положителни. Общото събрание или отделни съдии от Софийски градски съд неколкократно са ни сезирали с въпроси по правилното приложение на закона. Още оттогава знам, че съществува и неформална връзка между съдиите в Софийски градски съд, тъй като съществува чат, в който всички колеги обсъждат определени въпроси по прилагането на закона и всъщност за ориентира на практиката неколкократно се е случвало Общото събрание на Наказателната колегия на ВКС да бъде

сезирано с питання по тълкуването на закона от съдии от Софийски градски съд.

Основните въпроси, които изпъкнаха на преден план по време на днешното изслушване, за мен са дълбоко взаимно обвързани, започвайки от проблема и визията на кандидата за съдийското самоуправление, приключвайки с частни въпроси по отношение на самоотводите и дисциплинарните виждания на кандидата. Проблемите за самоуправлението, натовареността, оттам нататък приложението на закона, правилното приложение на закона по отношение на самоотводите, разпределянето на делата и осъществяване на дисциплинарните функции на председателя на Софийски градски съд са много тясно обвързани и те се обединяват от обстоятелството относно високата натовареност на този съдебен орган.

Аз смятам, че съдия Алексиев има от моя гледна точка правилно разбиране за съдийското самоуправление и всъщност полага усилия то да бъде защитено и утвърдено. Така или иначе ние не можем да игнорираме обстоятелството, което се изтъкна вече от колегата Марчева, че той е получил колегиална подкрепа както при номинирането, така и при изслушването.

Какви са причините за пасивност при провеждане на общите събрания, които всеки от нас е констатирал по един или друг повод включително и по отношение на Софийски градски съд? Причините са абсолютно комплексни и според мен те не се крият в закон, те се крият от други обстоятелства, които не е моментът да бъдат обсъждани подробно сега. Така или иначе факт е, че Софийският градски съд неколkokратно е отправял предложения за кандидат за негов председател. За всички нас е известно как са приключили преди това въпросните мнения, становища, номинации

на Общото събрание на Софийски градски съд. При този развой на обстоятелствата аз дори съм учудена, че съдиите са успели да се организират и така или иначе по някакъв начин да съберат кворум за номинации и да номинират двама от своите членове. Отделен е въпросът доколко номинацията на двама, трима и повече кандидати от един би могло да има обвързващо значение - в никакъв случай не, но според мен това е сериозен ориентир за съществуващата подкрепа сред колектива и на съдия Алексиев.

За мен не е парадокс. Тук аз бих си позволила да коригирам съдия Алексиев. За мен не е парадокс поведение на председател на съд, насърчаващо самоуправлението и стимулиращо общите събрания към активно поведение. Напротив, според мен това е положителна тенденция и признак на добро и умело професионално ръководство на съдии по начин да се спазят основните разпоредби на закона в стремеж към постигане на целта, а тя е една-единствена и това е осигуряването на ефективно правосъдие за гражданите.

Така или иначе административният ръководител е пръв между равни и следва да защитава съдиите, но така или иначе неговата дейност не може да се сведе само единствено до това да се преценява какво е важно за съдиите. За мен умението се състои в това да се постигнат целите без да се допуска неоправдано въздействие и тежест върху колегите в съответния съд.

Та какво може да се стори в тази насока по отношение на организационната структура на Софийски градски съд? Абстрахирам се от всички въпроси, които за мен нямат значение и това са въпросите във връзка със законодателни, евентуални изменения, те така или иначе биха могли да имат значението единствено на добри пожелания.

Какво е възможно да се направи, за да се подобри организацията на работа в Софийския градски съд? Всъщност според мен колегата Алексиев ясно очерта възможните разумни, смислени стъпки в тази насока. Оттам нататък това са въпросите, свързани с командироване на съдии или с въвеждане на правила за прозрачно осъществяване на правомощията на административния ръководител в тази насока според способностите на конкретните съдии. За мен това е положителен пример и много полезна цел, и то не защото подобни практики са въведени при нас, а защото ги смятам за правилни. Обсъждането на всички въпроси на общи събрания във връзка с натовареността е, повярвайте ми, от изключителна важност. За мен един административен ръководител не би могъл и не би следвало да пристъпи към драстични организационни промени без да обезпечи тази дейност с хора, с общи обсъдени от всички решения и абстрахирайки се от мнението на колегите, които така или иначе трябва да осъзнаят необходимостта от промени в някои насоки. Всъщност аз не съм чувала често кандидати за административни ръководители да твърдят пред нас, че общата кадрова обезпеченост на съда е в своите нормални граници и съществуват чисто организационни мерки, които да подобрят условията за работа. За мен решенията, въвличането на колегите в решаването на всички тези въпроси е от изключително значение за утвърждаване на самоуправлението. То всъщност може да бъде стимулирано единствено чрез подход, при който е видно, че мнението на колегите се уважава.

По въпроса за самоотводите. Той също е достатъчно сложен, за да не може да бъде разрешен еднозначно от който и да е административен ръководител с административни мерки. Колеги, този въпрос не можа да бъде решен и не е решен към настоящия

момент и от самата Съдийска колегия, и от КАК въпреки приети практики, при които по един или друг начин се постига намаляване на точките по определени критерии при констатирани, немотивирани, необосновани отводи. Причините за тази вълна от отводи на територията на страната са също комплексни и аз твърдя, че те не могат да бъдат решени с административни мерки. Съдилища по страната, съдебни органи предприемат по-бавен е, разбира се, но далеч по-сигурен подход за решаването на този проблем, а той е по пътя, как да се изразя (?), на взаимно убеждение и на просвещение, ако щете, на колегите в тази материя. Ние нееднократно сме провеждали дискусии по тези въпроси. Смяя да твърдя, че в определен брой случаи те имат значение и се отразяват върху поведението на отделните съдии.

Ориентирам се към завършване. На мен са ми близки, аз ги разбирам, и вижданията на съдията Алексиев по отношение на дисциплинарните правомощия на административния ръководител. В тази насока аз също смятам, че преди да се премине към определени дисциплинарни мерки трябва да се прояви, как да кажа(?), разбиране към човек. Аз рядко съм чувала в нашата професия да говорим за „Бърнаут“ (Burnout) и изобщо да говорим за тежестта на съдебната професия. Така или иначе, колеги, всички, които са били съдии, знаят, че отделни нарушения неизбежно се допускат, „Който не работи, той не греши.“ Важното е да се открият причините за подобно поведение, да се помогне на съответния колега първо, а едва след това да се пристъпва към някакви дисциплинарни санкции... (Прекъсване на връзката.) Какво има, какво стана? Аз приключвам, няма да Ви досаждам повече.

Ориентирам се към приключване. Аз няма да скрия пред Вас, как да кажа(?), че останах с едно тежко, притеснено чувство

особено от думите на г-жа Дишева, че няма нищо случайно. Така или иначе бяха зададени въпроси, които се нуждаеха от конкретен отговор. Отговорите ги чухме. Аз останах наистина с впечатлението (което, разбира се, не за първи път го изпитвам в Съвета), че нещо не знам, за нещо не съм информирана и нещо би следвало да се тълкува по различен начин от тези по-категорични неща и конкретни факти, които бихме могли да взимаме и които трябва, ако взимаме предвид, при оценката на качествата на определен кандидат особено в областта на въпросите, които започна да задава първа г-жа Марчева по отношение на евентуална съпричастност или връзки с казуса за т.нар. „Нотариус“ и действащите лица около него, които са включени в схемата поне дотолкова, доколкото се очерта и в публичното пространство, пък и от нашата дейност. Аз не съм съзряла основание за нещо нередно. Действително, запознала съм се няколко публикации, но така или иначе аз действително смятам така – за да се произнесем и ние по въпроса за моралните качества на един, който и да е колега, да заема определен пост в съдебната йерархия, би трябвало да боравим с конкретика поне в сферата на косвените доказателства – говорим за доказателства. Надявам се, вярвам впрочем, че ние сме получили категорични отговори и че те са в съответствие с истината. Въз основа на тях аз съм формирала моето становище по въпроса за пригодността на колегата Алексиев да заема тази длъжност. Това е, колеги.

Предлагам Ви да пристъпим към гласуване.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли нещо да добавя?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Моля?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли две думи?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз се извинявам предварително, че взимам думата след Вас. (Реплика без микрофон, не се чува.) Разбира се, никъде не е разписано, но е редно и нормално председателят на Върховния касационен съд да направи заключителното изказване предвид голямата отговорност, която той носи за кадровата политика в Съдийската колегия и във Висшия съдебен съвет, и най-вече и с по-голяма относителна тежест, бих казала, и по отношение на качествата на административните ръководители, които ние избираме като лидери, надявам се, на съответните органи на съдебната власт. Но така или иначе изказването ми беше продиктувано донякъде и от нещата, които Вие споделихте. Иначе, в интерес на истината, мислех този път да не си обосновавам вота и да постъпя така, както се е постъпвало в този състав на Съдийската колегия много пъти при взимане на много важни решения. Но така или иначе, ето, наруших първоначалното си намерение и ще се опитам да бъда съвсем кратка.

Избираме председател на Софийския градски съд. Основните проблеми, които касаеха дейността на досегашното ръководство на Софийския градски съд, а бих казала даже и на предишните ръководства, където съвсем не намалява отговорността пък на последното ръководство, са натовареността и бавното правосъдие. И в това няма никакво съмнение. Аз не чух никакви радикални предложения по отношение на това как съдия Алексиев мисли да се справи поне в някаква степен с тези два основни белега в работата на този орган на съдебната власт. По отношение на натовареността той каза, че системата за случайно разпределение на делата не била справедлива, не трябвало да се занулява на една година, а трябвало на по-голям период. И аз

питам (очевидно това е нещо, което е установено, очевидно е така, без да съм специалист по системи за случайно разпределение на делата) – защо през тези последни четири години, когато той е бил в ръководството на съда, нищо не е направено? Представяте ли си как са се чувствали тези колеги, които получават и повече, и повече, и повече дела в резултат примерно на това случайно разпределение на делата в Софийския градски съд, а може би не само там?

Другият въпрос, който беше разискван във връзка с голямата натовареност, това е диспропорцията между натовареността на първоинстанционните граждански състави и въззивните такива. И тук той се позова на самоуправлението, как колегите не искали, как си били тръгнали от някакво събрание и в крайна сметка едва ли не този въпрос по никакъв начин не може да бъде решен. Съдия Захарова каза, че споделя правилното разбиране на съдия Алексиев за съдийското самоуправление. Аз обаче не го споделям, защото съдийското самоуправление не означава да се върви след желанията на съдиите сляпо, безкритично, защото в много от случаите, за съжаление, съдиите действат с оглед защитата на своя конкретен професионален интерес. Аз виждам съдийското самоуправление – един административен ръководител трябва да бъде мотиватор на съдиите. Той трябва да намира подход, да намира начин да разговаря с тях и да ги убеждава.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): Аз не казах нищо по-различно.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Нека да приключа. Не казвам, че сте казала нещо по-различно, но казахте, че разбирате, Вашето

разбиране за съдийско самоуправление съвпада с това на колегата Алексиев.

Това, което чухме от него, е това, което чуваме почти при всички изслушвания – как ще се съобразява с мнението на колегите, как ще ги изслушва по едни или други въпроси, но пак казвам – ролята на един административен ръководител, на един истински лидер е да мотивира колегите. И аз мисля, че това не би било сложно, ако тези колеги – тук съм напълно съгласна със съдия Захарова – разбират, че тяхното мнение се уважава, а освен това, и по-важно, разбират, че това, което се изисква от тях като промяна на тяхното професионално статукво, е справедливо, а не се прави поради една или друга причина. При единкачествено нов подход към съдийското самоуправление на мен ми се струва, че то действително би могло да започне да играе същинската си роля. Защото по начина, по който се упражнява, аз го намирам за изкривен и неправилен. И пак твърдя, че в масовия случай административните ръководители разбират съдийското самоуправление като това в най-добрия случай да съберат съдиите, да ги изслушат и обикновено да не се вземе решение.

По отношение на бавното правосъдие. Също чух по-скоро оправдания от обективен характер, в смисъл, чухме всички, че нямамо зали, поради което делата се отлагат през по-голям период от време. Но там има много сериозни проблеми и при изписване на делата. И ноторно е известно, че в Софийския градски съд правораздаването е тревожно бавно. Искам да Ви обърна внимание, колеги, че за всичките тези 7 години на нашия престой, хайде мандат да го кажем, защото другата дума не звучи добре – удължен мандат по една или друга причина, Инспекторатът не знам по каква причина така или иначе не включи в своята програма

планирана проверка на едни или други отделения в Софийския градски съд, за да имаме ние реална представа за какво става въпрос. Защото само тогава ние бихме могли, както се казва, открито да застанем пред обществеността, пък и пред колегите адвокати, които се оплакват непрекъснато от това, че делата се бавят, че има неизписани дела. Извинявайте, от 7 години, има ненаписани мотиви по делбено дело. За какво говорим! И на фона на това да се твърди на последното Общо събрание по изслушване на двамата кандидати, че мандатът бил успешен. Аз не мога да разбера в какво се изразява успешността на този мандат, при положение че по отношение на тези две основни отрицателни характеристики в работата на Софийския градски съд аз не чух нещо значително да е направено. За бавното правосъдие най-лесно е да кажем – ами, то няма зали. Според мен има възможност да се потърсят и допълнителни зали в сградата на съдебната система. Но тук пак бих се спряла на това къде е ролята на административния ръководител в личния контакт със съдията, да се използват възможностите този съдия да бъде мотивиран, да бъде разбран, защото случаите са най-различни? Някъде става въпрос за преумора, другаде става въпрос за болен близък, което затормозява работата на съдията, и т.н.

Няма да се спирам на това, че през последните четири години ние буквално сме се молили, и лично аз съм се обаждала на съдия Трифонов да го моля ПАК-овете, които трябва своевременно да изготвят атестациите, да вземат да ги изготвят, защото се бавят атестации близо една година и след това пък същите тези колеги казват: Защо не провеждате конкурси? Е, как да ги проведем тези конкурси, когато атестациите, които трябва да бъдат изготвени, не са изготвени? И вместо да си прехвърляме „горещия картоф“ един

на друг, хайде най-добросъвестно всеки да се замисли какъв е неговият дял от тази обща картина, която се получава!

Почти нищо не е направено по отношение на тази потресаваща цифра самоотводи. По една и две години стоят делата в Софийския градски съд заради това, че трябва да се направят отводи от всички съдии, а те са много, както чухме. И тук не остана време, защото действително много въпроси се зададоха – ако си спомняте, ние сме се занимавали с един случай на една колега от Софийския градски съд с много самоотводи и тя каза: да, и аз се самоотведох, защото се оказа, че когато дойдох на работа в Софийския градски съд, изведнъж ми се трупнаха всичките дела, по които има самоотводи, т.е. дошъл и нейният ред, и тя да се произнесе по съответното дело. (Реплика без микрофон, не се чува.) Вижте, искам да бъде правилно разбрана – не казвам, че причината е само в административното ръководство. Както е модерно да се казва, причините са комплексни – те са и в нас в една значителна част от случаите и нещата, те са и в обществените нагласи, те са и в цялото ни общество като отношение към нещата. Но нека всеки да си поеме своята отговорност и да си свърши неговата работа, а ние да казваме, че той е виновен, пък другият е виновен, пък видиш ли... (Не довършва.)

При положение, че тези основни и много тежки проблеми не са получили своето разрешение, аз, първо, както казах, не мисля, че мандатът е успешен, а второ, считам, че към този резултат отношение има и съдия Алексиев, защото той е бил част от ръководството. И не считам, че това, че той е ръководил Наказателна колегия, му е пречило да има поглед – видяхме, че има информация, и по отношение на това какво става в другите отделения.

И две неща, на които искам специално да се спра. Първо, не ми хареса неговата реакция, когато аз казах какво би могло да се направи (не знам, сигурно е прозвучало по-критично, не ми е била такава идеята), че в крайна сметка съдиите трябва да се поставят при равни условия по отношение на заседанията, които се провеждат всеки месец. Говорим за равни условия и за нещо, което е било в ръцете на административното ръководство, то е могло да го организира и да го проконтролира. Реакцията беше гневна и психомоторна. Един административен ръководител не може да реагира по този начин. Той, на първо място, при всички положения би трябвало да има някаква елементарна устойчивост към критика, още повече, пак казвам, аз не съм имала намерение да критикувам тук който и да било. Реакцията, освен че беше такава – задайте ми въпроси за Наказателна колегия. Там нещата едва ли не са перфектни. Аз нищо не разбрах от организацията в Наказателна колегия, а мисля, че не само аз му зададох въпроса, а и някой друг от колегите.

Другото нещо, което пък в морален аспект не ми хареса, колеги, много не ми хареса, беше неговият отговор във връзка с делото, което е погасено по давност. И аз го попитах: „Спомняте ли си какъв беше предметът на спора?“, понеже все пак случката се е случила преди доста време. И той ми каза: „Да, става въпрос за лекарска грешка, в резултат на която е причинена средна телесна повреда“, т.е. засегнат е важен орган от тялото на съответния гражданин, което е животозастрашаващо, доколкото си спомням белезите на средната телесна повреда, но той ми каза: „Не, към делото нямаше медиен интерес“. Ама това ли е важно – дали към делото има медиен интерес или не?! Един човек е бил осакатен! Не знам какво се е случило със стомаха му, доколкото разбрах –

извинявам се за този натурализъм. И понеже, видите ли, нямало медиен интерес, грешката не е грешка или не е толкова съществена. Тук намирам съвсем сериозен дефицит.

И последното нещо, което искам да кажа. Хубаво е, че съдия Марчева зададе този въпрос, защото не само тя, а сигурно всички ние, и аз прочетох разни неща, които излизат по медиите. Като магистрати знаем, че нещата трябва да се доказват. Но тя каза нещо – „да се изчисти“. Ами, според мен, нищо не се изчисти. Вярно е, че нямаме никакви кой знае какви възможности да изчистим един такъв толкова сложен за установяване въпрос, но, да, до изчистване не се стигна. И съжалявам, че над тази кандидатура така или иначе тегне и тази сянка. (Реплика без микрофон, не се чува.)

Приключвам с това. По тези причини аз няма да подкрепя тази кандидатура.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА (без включен микрофон): Само да кажа нещо относно отводите.

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон): Аз имам отговор също.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Приключихме ли? Госпожо Керелска?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Давам си сметка, че много стана. Според мен действително Софийският градски съд има нужда от нов тип ръководител, но това предполага да се отиде при съдиите и да им се даде възможност те свободно да изразят своята воля. И пак ще кажа – 44 души подкрепа не значи подкрепа на Общо събрание. Право на глас имат 144.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря за мнението!

Аз съм далеч от това да встъпвам в спорове. (Атанаска Дишева и Даниела Марчева искат думата.) Да, видях, ще Ви дам

думата – първо на госпожа Марчева и след това на госпожа Дишева. Ни най-малко не съм искала да влизам в спорове с колегите. Аз смятам, че ние трябва да гледаме напред и заради това, че струпваме върху главата на съдия Алексиев всичките неуредици, за каквито биха могли да се сетят в Софийския градски съд, аз не виждам смисъл и мисля, че няма никакъв положителен резултат от това да произтече. Нещо повече, при толкова неуредици още веднъж да потвърди Висшият съдебен съвет, че мнението дори на 44 човека е без всякакво значение, аз също не смятам, че е позитивен подход. Много може да се каже за проблемите на правосъдието и специално на Софийския градски съд, с част от проблемите аз съм запозната, но проблемите трябва да се решават тактично, бавно, последователно, с уважение към колегите, а не с груби санкционни мерки и обвиняването на самите съдии за това, че имат висока натовареност. От това не произтича нищо положително, от това не уважаваме нито един от съдиите повече от демонстрацията на отношение към него.

Аз повече няма да се обаждам, защото стана дълъг, изключително дълъг дебат. Не предполагах, че ще възникне такъв.

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Чувствам се задължена само да кажа нещо в подкрепа на колегите си от Софийския градски съд. Между другото, то касае според мен и Районният съд, и Апелативният съд – по повод на масовите отводи. Колеги, аз Ви предлагам да се разгледат делата, ищците, за които става дума при така наречените дела, по които се постановяват масови отводи, защото ние тук говорим, без да имаме представа за конкретиката. Аз имам, защото съм се сблъсквала с този въпрос. Аз не съм се отвеждала и в момента, в който се видя, че няма да се отвеждам и

разглеждам тези дела, тези масови ищци започнаха с атаки по начин, по който да могат да предизвикат у мен отвод, защото, според мен, целта не беше да се търси защита на някакви права, а просто – не бих искала да квалифицирам случая, но според той не е за съдебната система. По този повод, между другото, във връзка с тези ищци, по които се постановяват тези масови отводи, ако си спомняте, 2020 г. приеха изменение в ГПК в чл. 100а по отношение на процесуалните действия, които съдържат заплахи, обиди, нецензурни думи или квалификации, защото тези масови отводи са именно по дела, които... (Не довършва.) едно дело генерираше още няколко такива, защото те съдържаха заплахи срещу съдиите, които ги гледат. Целта е съвсем различна и мисля, че задължително, ако този проблем според Вас е толкова съществен за съдебната система, може би тогава трябва да му отделим специално време. За мен лично колегите нямат никаква вина за този феномен, който се наблюдава, така че тук... (Прекъсната.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без включен микрофон): Госпожо Марчева, ние бяхме заедно в работната група, когато се постигна тази промяна. Даже предлагаме нещо по-радикално – да не се образуват такива дела...

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, обсъждаше се това предложение, ние бяхме го предложили, да не се образуват, т.е. съдиите го предложиха, да се счита, че е въпрос на недопустимост, само че тогава отново се размаха Конституцията и отново съдебната система пое тежестта все пак да образува тези дела и да се опитва по някакъв начин да балансира между обществения интерес и злоупотребата с процесуални права.

Но друго бих искала да кажа все пак от гледна точка на въпроса за справедливостта. Съдия Алексиев все пак е бил

ръководител на Наказателно отделение. Мандатът и тежестта, и отговорността за това какво е свършено, най-вече какво не е свършено по отстраняване на проблемите на Софийския градски съд не е негова. Напротив, всъщност тежестта по отношение на моята преценка да гласувам за него е именно защото въпреки това, че беше ръководител на Наказателно отделение, той беше съпричастен към въпроси, които касаеха Въззивно гражданско отделение и направи наистина невъзможното от гледна точка на това каква е неговата позиция. Затова си мисля, че той ще бъде, тази отговорност, която прояви тогава, мен лично много ме впечатли. Извинявам се, че допълних това, което... (Не довършва.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз също нещо като право на отговор ще дам, но във връзка с изказването на госпожа Захарова, защото тя каза, че останала с „тежко чувство“ в резултат на моето изказване за това, че нямало нищо случайно. Ако правилно съм разбрала това, което г-жа Захарова е имала предвид, ще внеса пояснение какво съм имала предвид. Не си спомням дали съм използвала точно израза, че нямало нищо случайно.

Много пъти тук се каза, още веднъж ще го кажа. В процедура сме за избор на председател на Софийския градски съд. Както казваше една колега от Върховния административен съд, в страната има три важни съда – Върховен касационен, Върховен административен съд и Софийски градски съд. Аз винаги, като съдия от Върховния административен съд, съм се ядосвала на това твърдение, но ето, сега го заявявам отговорно. Заради това, когато в процедура за избор на административен ръководител на този съд, в който в продължение на година и няколко месеца са участвали двама кандидати – досегашният председател на съда и

досегашният заместник на председателя на съда, и единият от тези участници в процедурата първо подаде молба, с която иска да се отложи изборът (говоря за молбата – да не останат неизказани неща, на съдия Трифонов през декември за отлагане на тогава насроченото изслушване), след това подаде заявление за това, че оттегля съгласието си да бъде изпълняващ длъжността „председател“ на съда, чийто председател е бил доскоро, и че иска да се върне в съда, в който е правораздавал преди това (в случая Софийски апелативен съд), и едва след това, в деня преди насрочения избор (този избор е насрочен отпреди месец, може би и малко повече) подаде молба, с която оттегля своето заявление за участие, от една страна, а пък от друга страна, ние не се интересуваме защо това се случва, повтарям, в процедурата за избор на председател на най-големия окръжен съд в страната и вторият по численост съд след Софийския районен съд, пък и бидейки въззивна инстанция на най-големия съд изобщо в страната – Софийския районен съд. Това не ни интересува. Лични били причините – беше отговорил преди това съдия Трифонов на журналистически запитвания защо и какво се е случило, много преди да подаде заявлението пред нас. Всичките тези неща... (Не довършва.), аз много пъти, колеги, от Вас съм обвинявана, че съм мнителна, че работя с усещания и т.н., но моите силни усещания предвид тези само външно обективирани факти са, че има специална причина, поради която този кандидат се отказва по посочения начин, с индиция за отказ от участие в тази процедура още в първата половина на м. декември, че има нещо различно от тези обявени „лични причини“. Да, те могат да бъдат лични, особено ако са превърнати в лични. Толкова.

И не мога да замълча също така за емблематичното включване на член на Съдийската колегия в това заседание – по мое виждане, с оглед да бъде осигурено необходимото мнозинство, и към настоящ момент пък друго изключване, защото стана ясно, че необходимото мнозинство е налице.

Съжалявам, г-жо Захарова, за това изказване по повод на Вашето включване, но аз знам, че Вие знаете какво означава предизвестен резултат, защото точно при избора на председател на този съд Вие, заедно тогава с друг член на Висшия съдебен съвет, сте приела онзи избор за такъв с предизвестен резултат. Този избор аз го считам за такъв. Това всъщност исках да кажа. Може и да съм била емоционална, вероятно си струва.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Отново подчертавам, че не искам да споря и да изострям емоционалната атмосфера на Съдийска колегия.

Госпожо Дишева, да, аз също се заинтересувах от този въпрос. Мога да кажа, че съм провела личен разговор със съдия Трифонов по повод този отказ да продължи участието си в процедурата. Дори смятам, че, нетипично за мен, съм била особено настойтелна при изясняването на обстоятелствата, при които е станал този отказ. В резултат на нашия разговор, който няма да възпроизвеждам в цялост, мога да се огранича само в това, за да споделя с Вас, че той много категорично ми заяви, че решението за отказ е лично, че го е обмислял много отдавна, че няма никакви основания аз да се тревожа за евентуален натиск, влияние, разговори и т.н. Това е информацията, с която аз разполагам по повод отказа на съдия Трифонов.

Ако няма други изказвания, да приключим.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: И да преминем към гласуване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков видях, че вдига ръка.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да. Благодаря Ви!

Госпожо Председателстващ, аз няма да бъда така деликатен, както се изразявате Вие. Аз, колеги, ще подкрепя Руси Алексиев – безспорно се представи добре. Напълно споделям изказаните мнения на тези, които ще го подкрепят, т.е. Вашето и на госпожа Марчева, но искам само да апелирам в настоящия случай към членовете на Съдийската колегия. Уважаеми колеги, премервайте изказванията си, не говорете ангро, защото, на първо място, обиждате участниците в тези дебати. На следващо място, обиждате хората, които са част от Съдийската колегия, с подмятанията за емблематични включвания и изключвания за участие в заседанието. Както виждате, никой не се е изключил – 11 членове на Съдийската колегия са в момента налице.

На следващо място. Давате възможност на недобросъвестни НПО, на политически ангажирани лица да атакуват Съдийската колегия в частност, което, искам да Ви кажа, представлява, по мое скромно мнение, уронване на престижа на съдебната власт с такива непремерени изказвания. И това го казвам съвсем отговорно, г-жо Дишева. Вашето изказване, което направихте преди малко, го оценявам по този начин. Аз лично считам, че това изказване в частност е уронващо престижа на съдебната власт.

Благодаря Ви, колеги!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Кояджиков, този дебат така наречен за избор на председател на Софийския градски съд се

превръща, както между другото сме имали друг случай при избор на административен ръководител, в някакво обвинително поле за мен.

И за да не остана неразбрана по повод на включванията и изключванията, които според Вас уронвали престижа на съдебната власт – вероятно сте се подготвил по този въпрос, защото аз знам, че Вие с подписа си сте удостоверил преди няколко години Ваш извод за това, че аз по друг повод и при други обстоятелства съм уронвала престижа на съдебната власт, ще поясня.

Госпожа Имова (извинявайте, г-жа Имова, нямах намерение да Ви споменавам поименно) е в дълъг отпуск. Днес се явява в заседанието. Това според мен е емблематично включване.

Господин Гроздев (извинявайте и Вие, господин Гроздев, също нямах намерение да ви споменавам) се изключи, когато стана ясно, че тази Съдийска колегия е събрала 8 гласа за избора на председател на Софийския градски съд. Това имах предвид.

Към настоящия момент г-н Гроздев е в заседанието. И да, прав сте, че в момента има 11 членове. Нека да говорим за конкретни факти, а пък квалификацията им евентуално ще се наложи или ще се направи, когато дойде времето.

И още едно изречение. Като се обвиняваме един друг в уронване на престижа на съдебната власт, моля, уважаеми колеги, да имате предвид, че уронването на престижа на съдебната власт освен с говорене се осъществява и с действия. Действията на един колективен орган на власт, какъвто сме ние, обикновено се обективират с изразяване на вота по определен начин. Само за яснота, иначе знам, че всички знаете.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, господин Магдалинчев!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колеги, приканва се към рационализиране на времето за работа на Съдийската колегия. Близо шест часа работим, говорим по една и съща точка при 10 минути почивка. Ние не можем да продължаваме по този начин, да хабим чак толкова много време в лични обяснения и в лични пререкания вече. Не е работата ни такава. Трябва да вървим по-бързо и по-рационално.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И така, други изказвания няма. Колеги, дългоочакваното гласуване. Гласуваме предложението за избор на съдия Руси Алексиев за длъжността „административен ръководител“ на Софийския градски съд.

Който е „за“ неговата кандидатура за председател, моля да отрази вота си!

9 гласа „за“.

„Против“? – 2 гласа „против“ от общо 11 участвали в заседанието.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.2. След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат: 9 гласа „за“ и 2 гласа „против“, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Руси Викторов Алексиев – заместник на административния ръководител – заместник-председател на Софийски градски съд, на **длъжността „административен ръководител – председател“ на Софийски градски съд**, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на

съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

1.2.1. Решението може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 7-дневен срок от обявяването му.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ако може, да поканите съдия Алексиев.

(Руси Алексиев влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Съдия Алексиев, след дълъг дебат сте избран за административен ръководител – председател на Софийския градски съд с 9 гласа „за“ и 2 гласа „против“.

Колега Алексиев, поздравявам Ви с избора! Аз разчитам и се доверявам на Вашия усет за работа с хора, и не какви да е хора, а хора съдии. Всички въпроси и всички проблеми могат да намерят, и ще намерят своето решение по един или друг начин. Въпросът е да се запазят достойнството, силата и уменията на колектива да служат на една-единствена цел – Вие знаете коя е – да осъществяват правосъдие.

РУСИ АЛЕКСИЕВ: Благодаря на всички колеги! Лека работа!

(Руси Алексиев напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И Ви предлагам да починем.
(Говорят всички.)

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, предлагам да обсъдим последната точка от предложенията, които включихме като допълнителни в дневния ред, а именно произнасяне по молба на Давид Сукалински за възстановяване на длъжност „съдия“ в Районен съд-Разлог на основание чл. 195, ал. 4.

Кворумът е на ръба и за тази точка, разбирам, ще има кворум, което е редно, защото колегата, молбата му е от миналия четвъртък. Съгласни ли сте?

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, държа да Ви уведомя, че в случай, че днес не се произнесем по евентуално образуване или отказ за образуване на дисциплинарно дело, което е предложение по т. 3, е вероятно да изтекат определени срокове за част от периода. Просто държа да Ви уведомя за това обстоятелство, за да сте наясно.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По молбата на Давид Сукалински, колеги, по молбата на Давид Сукалински. Внесена е от КАК.

АТАНАСКА ДИШЕВА: От името на КАК докладвам по т. 16 от дневния ред, както обяви и госпожа Захарова, че е подадена молба от Давид Любенов Сукалински за възстановяване на длъжност „съдия“ в Районен съд-Разлог на основание чл. 195, ал. 4 от Закона за съдебната власт. КАК предлага съдията да бъде възстановен на заеманата преди назначаването му за заместник-министър на икономиката и индустрията длъжност „съдия“ в Районен съд-Разлог, считано от датата на освобождаването му като заместник-министър на икономиката и индустрията. Последното

обстоятелство вече е настъпило, което налага и спешността на нашето произнасяне.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без микрофон): ...

СТЕФАН ГРОЗДЕВ: Нищо не се чува от залата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме предложението на КАК. Извинявайте, не си включих микрофона. Девет гласа „за“. Имаме решение.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

16. ОТНОСНО: Проект на решение по молба от Давид Любенов Сукалински за възстановяване на длъжност „съдия“ в Районен съд-Разлог, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл. 195, ал. 4 от ЗСВ, Давид Любенов Сукалински на заеманата преди назначаването му за заместник-министър на икономиката и индустрията длъжност „съдия“ в Районен съд-Разлог, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на освобождаването му като заместник-министър на икономиката и индустрията.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По т. 3.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже точката е дисциплинарна, трябва да е при закрити монитори.

(камерите са изключени)

(камерите са включени)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По т. 3 Съдийската колегия реши: На основание чл. 316, ал. 1 от Закона за съдебната власт образува дисциплинарно производство по отношение на съдия Росица Радославова от Окръжен съд-Русе.

На основание чл. 316, ал. 3 от ЗСВ избира чрез жребий дисциплинарен състав, а именно господин Кояджиков, господин Магдалинчев, господин Новански, като за председател и докладчик е определен господин Магдалинчев.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, да продължим още малко?
(говорят без микрофони)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз, уважаема госпожо Председател, уважаеми колеги, Ви предлагам да приключим с това заседание. Лично аз много се изморих. Нищо спешно няма тези точки да бъдат разгледани например утре или във време, когато насрочите друго заседание, но просто за днес се изчерпах като възможност за участие.

Благодаря Ви. Моля да удовлетворите молбата ми.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Без Вас оставаме 8 (осем).

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз ще Ви призова да проведем извънредно заседание на Съдийска колегия, както за да разгледаме днешните точки, доколкото следващия вторник ще имаме вероятно друг тежък график, но най-вече поради обстоятелството, че на вчерашното заседание на КАК беше взето

решение да се предложи на Съдийската колегия да закрие и съответно да разкрие длъжности за „младши съдия“. Срокът, който е определен за съгласувателни процедури с административните ръководители, изтича в края на днешния ден, поради което и без днешното отлагане на точки от дневния ред предлагам да проведем извънредно заседание утре, за да може, ако в четвъртък имаме пленум, за което считам, че са налице предпоставки, да обсъдим и тези въпроси със закриване и разкриване на въпроси за младши съдии, защото знаете, че ние до 31 януари трябва да обявим конкурс за младши съдии.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: За кога предлагате? Не се чувате. За кога предлагате това заседание?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: И аз попитах това нещо, господин Мавров, за кога да отложим, защото очевидно ще се наложи.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако ще имаме пленум в четвъртък или когато и да е до края на тази седмица, нека да бъде преди заседанието на пленума, ако изобщо приемем, че може да заседаваме в пленум, което е отделна тема. В този смисъл мисля, че ме разбрахте, 31 януари е краят на идната седмица, дотогава трябва да сме обявили конкурс за младши съдии.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Добре де, предложете дата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Аз разбирам – 23-ти, 9 часа, преди пленума. Четвъртък, преди пленума, в 9 часа.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз ще Ви направя друго предложение, колеги. Ако включим точките от днес, те ще бъдат с дебат, няма да стане така, че да минат без дебатиране, затова Ви предлагам да го направим утре това заседание на Съдийската колегия, защото ако имаме пленум от 09.30 ч., както разбирам, че

ще имаме насрочен, ние от 9 до 9.30 според мен няма да може приключим заседанието на Съдийската колегия.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Става въпрос само за една точка, Драго.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Само за младшите съдии ли? (Чува се: Да.) Ако е само за младшите съдии не е проблем, да. А тези точки от днес?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: За следващото заседание.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Разбрах. Тогава прощавайте! Ако е само за една точка може, да.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Тези точки от днес, които са, очевидно ще останат за другия вторник.

(Точките от дневния ред: т. 2 и от т. 4 до т. 15 включително се отлагат за заседанието на Съдийската колегия на 28.01.2025 г.)

СЕВДАЛИН МАВРОВ: И сега какво уточняваме, на 22-и или на 23-ти?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: На 23-ти, четвъртък, преди пленума в 9 часа ще обсъдим точката, която следва да бъде решена неотложно и току-що беше докладвана от госпожа Дишева.

Съгласни ли сте? (Чува се: Да.) Съгласни сме.

Закривам заседанието на Съдийската колегия!

Закриване на заседанието – 15.36 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Зоя Костова

Зорница Божкова

Катя Симова

(Изготвен на 27.01.2025 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.
Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 29.01.2025 г.